

Преку вистината до единство
Само каузата може да ги
обедини Македонците

Интервју: Никола Груевски
Граѓанскиот сектор не смее
да остане монопол на Сорос

Груби пораки од Белград и од Атина
Големата злоба на
Малиот Слоба

Република

бр. 227, година VI ■ петок, 6 јануари 2017 година ■ цена: 50 денари

БОЖИКНО ПОСЛАНИЕ НА ВЛАДИКАТА ПЕТАР

**САМО СО ВНАТРЕШНА
ПРЕРОДБА ЌЕ ГО
НАЈДЕМЕ ПАТОТ
ДО МИРОТ**

ATLANTIS

Chocolate sea shells

Република

www.republika.mk

ВОВЕД

Само каузата може да ги обедини Македонците

4

АНАЛИЗА

Заев како главна мирудија во балканскиот котел на Сорос

15

КОЛУМНА | Горан Момироски

Големата злоба на Малиот Слоба

18

КОЛУМНА | Љупчо Пренцов

Стаклена тишина!

20

КОЛУМНА | Ацо Станковски

Веселиот зајак

22

КОЛУМНА | Никола Србов

Дачиќ не може да остави поголема лузна на „грдото“ лице на Македонецот од Заев

24

ЕКОНОМИЈА

Бизнисот соочен со неизвесна и турбулентна економска година

26

ЗДРАВЈЕ

Д-р специјалист Татјана Баевска – Вучковиќ

34

КУЛТУРА | ИНТЕРВЈУ

Дејан Пројковски

36

Интервју

7

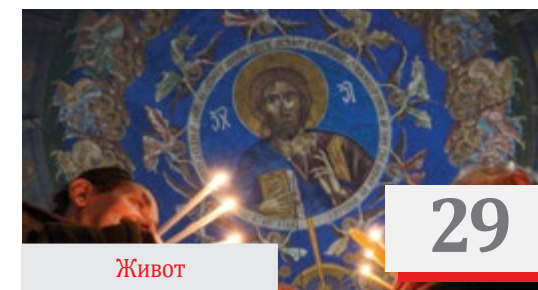
Никола Груевски

12

Актуелно

Попис за враќање во реалноста

Живот

29

Божикна посланица на владиката Петар

46

Странци во Македонија

Мојот живот е во Македонија

ДНИД Прва Република
ДООЕЛ Скопје

бул. Илинден бр. 9
1000 Скопје
republika@republika.mk
contact@republika.mk
sport@republika.mk

Директор: Доне Донеvски
Маркетинг:
Стојан Георгиеvски,
Габриела Мирчески
тел. 02 / 32 99 999
факс. 02 / 32 99 998

Издавач / редакција: ДНИД Прва Република ДООЕЛ Скопје
бул. Илинден бр. 9, 1000 Скопје

ж-ска: 500-0000007811-68
депонент банка: Стопанска Банка АД Битола

Претплата: тел. 02/3089-306

www.republika.mk ■ facebook.com/nedelnikrepublika

Главен и одговорен уредник: Ненад Мирчевски
Заменик главен и одговорен уредник: Билјана Зафорова
Редакција и соработници:

Александра Мазнева - Бундалевска, Невена Поповска,
Марина Костовска, Наум Стоилковски, Александрија Стевковска,
Бојан Момировски, Кристина Николова Кузмановски, Катерина Митиќ
Колумнисти: Горан Момироски, Љупчо Цветановски,
Ацо Станковски, Никола Србов

Лектори: Анета Љубеvски, Тања Стевановска

Фотографија: Александар Ивановски

Графички дизајн: Никса Георгиеvски, Билјана Неделковска

Печати: Графички Центар Скопје, ул. Скупи 6.6.

Испечатени примероци: 4.000

Датум на печатење: 5 јануари 2017

ВОВЕД

ПРЕКУ ВИСТИНАТА ДО ЕДИНСТВО

Само каузата може да ги обедини Македонците

Нена Мирчевски | главен и одговорен уредник

Ако годината што ја оставивме зад нас може да ја опишеме како „година на потрага по решение на кризата“, тогаш оваа 2017 година треба и мора да биде „година на откривање на вистината“ во врска со сето тоа што ѝ се случи/ува на Македонија во последните неколку години. Јавното разголнување на сите учесници во црните сценарија за распад на државата, нивните цели и средствата користени за реализација на намерите е повеќе од потребно од повеќе причини, но, пред сè, за да не дозволиме веќе никогаш да ни се повтори грешката што ја направивме и во 2001 година – грст предавници да нè втурнат во крвава граѓанска војна, но и да ни го доведат во прашање вековниот сон за сопствена држава. Поради наивноста и нерешителноста да се преземат храбри чекори, на двапати за само петнаесет години се доведовме во опасност да исчезнеме и како држава и како народ и нација.

Новогодишното обраќање на шефот на државата и врховен командант на вооружените сили, Ѓорѓе Иванов, беше едно од тие моменти кога искрено очекував дека јавноста ќе добие поконкретни одговори на

прашањата што ја мачеа последните две години. Иванов не е единствениот што знае многу тајни за црното сценарио за разнебитување на државата, но како „татко на нацијата“ има обврска да преземе мерки со кои ќе го мобилизира целиот македонски народ во одбрана на татковината!

Во таа насока, мора да се поздрави неговата порака дека нема да дозволи федерализација на државата, како и повикот за помирување и за сплотеност во заштита на националните и државни интереси.

Но, сепак, не може а да не се забележи дека Иванов не ја искористи можноста да го обедини македонскиот народ во одбрана на државата со директно соопштување на причините поради кои ја донесе одлуката за широка амнестија на сите политичари осомничени во постапките на СЈО. Да, можеби ќе ги прекршеше правилата за чување државна тајна, но во исто време ќе дадеше огромен придонес во разобличувањето на антидржавните елементи и во ставањето крај на кризата.

„Ги спречив црните сценарија против Македонија!“

Еден ден, кога ќе биде декласификувани сите документи, граѓаните ќе имаат увид во таа мерка. Помилувањето беше единствен мирен начин да се избегне анархија“.

Овие зборови на Иванов, во услови на, како што самиот цени „невидена поларизација кај граѓаните“, не се доволни да убедат добар дел од граѓаните дека „во април годинава постоеа висок ризик за безбедноста на државата“.

Да бидам попрецизен, не го оспорувам ставот на Иванов, кој смета дека донел исправно решение со кое спречил „анархија“ во државата, туку дека, едноставно, јавноста мора да ја дознае целата вистина сега, пред да отидат работите по ѓаволите. А, за жал, веќе сме на добар пат да стигнеме до портите на пеколот.

Токму поради тоа чувствувам потреба да го повикам претседателот, но и сите други државни институции и функционери што имаат информации и докази во врска со црното сценарио за разнебитување на државата, во најкус можен рок, поради највисок државен интерес,

да најдат начин да ги објават пред целата јавност.

Ако помилувањето било единствениот начин да се избегне хаосот, тогаш не смееме да дозволиме да чекаме ни десет дена, а пак, десет или повеќе години за декласификување на тајните документи затоа што дотогаш може и да немаме држава. Што ќе ни е да дознаеме како била уништувана Македонија од домашни предавници и од странски непријателски сили кога ќе нè тури туѓа чизма и ќе бидеме во крв до колена?

Претседателот Иванов и сите други политичари што застапаа во одбрана на националните интереси мора да бидат свесни дека покрај намерата на антидржавните структури да го закрват народот, паралелно работеа и на целосно уништување на интегритетот и на авторитетот на сите државни функционери. Целта е јасна – Македонците тре-

ба да се доведат во состојба на самоуништување, но, во исто време, треба да останат и без лидер, без авторитетна личност во која ќе имаат целосна доверба и околу која ќе може да се обединат во одбрана на државата и на интересите. И до некаде успеаја во намерите со помош на „пријателите од надвор“, со објавувањето на нелегално прислушуваниите разговори, со хајката на СЈО и на медумите на Сорос против раководството на ВМРО-ДПМНЕ...

Сепак, претседателот Иванов треба да има предвид уште еден важен факт – Македонците, можеби, ќе биде тешко да се обединат околу една личност, но и тоа како се единствени за каузата – слободна и независна Македонија! А зад неа стојат многу повеќе од 455.000 македонски граѓани!

Ако сакаме помирување место разгорување на конфлик-

тот, ако сакаме конечен крај на политичката криза, ако сакаме да избегнеме хаос и распад на државата, ако сакаме да ги замрзнеме намерите на непријателите, мора да допреме и до тие Македонци што не гласаа за ВМРО-ДПМНЕ или воопшто не излегоа на гласање, а, сепак, со срце и со душа ја сакаат својата земја. Сега е крајно време некој да им укаже дека ова е повик да застанат во одбрана на татковината, а не во заштита на некоја партија или партиски лидер.

За Македонија се работи! ■

Адреса: ул. Костурски Херои бр. 38, кат 2, лок. 1, 1000 Скопје
тел: +389 2 2720 411 +389 2 2775 311 || факс: +389 2 2720 411
е-маил: info@transmet.com.mk || www.transmet.com.mk

Ние го обновуваме
миналото...

Ние ја градиме
иднината...

www.transmet.com.mk

МЕГАИНТЕРВЈУ СО ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА ВМРО-ДПМНЕ, НИКОЛА ГРУЕВСКИ

ГРАЃАНСКИОТ СЕКТОР НЕ СМЕЕ ДА ОСТАНЕ МОНОПОЛ НА СОРОС

Мора да се најдат средства, да се помогне, за да се развие независен граѓански сектор во Македонија. Граѓанскиот сектор во иднина не смее да остане само во рацете на Сорос и на странски влади. Денес ако сакаш да работиш во граѓански сектор, или мора да работиш за Сорос и да ја прифатиш неговата идеологија или нема место за тебе во граѓанскиот сектор. Таа грешка во иднина не смее да ѝ се повтори на Македонија, вели Груевски во интервјуто за „Република“

Разговараше | Ненад Мирчевски

Претседателот на ВМРО-ДПМНЕ, Никола Груевски, во првиот дел од божикното мегаинтервју за „Република“ релаксирано зборува за тоа како и каде ги минува новогодишните и божикните празници, какво е чувството по долго време да мине неколку дена заедно со семејството, открива како се релаксира, зборува за неговото здравје, а и невообичаено директно го опишува планот за десорсоизација на државата, пред сè на невладиниот сектор.

■ **Господине Груевски, бидејќи интервјуто го правиме за време на новогодишните и божикните празници, можете ли да ни кажете каде ја дочекавте Новата година?**

ГРУЕВСКИ: Дома, семејно. Тоа што најмногу ни недостигааше. По Нова година, два-три дена сме во Маврово. Има многу снег, децата се пресреќни. Конечно, заедно по цел ден, неколку дена по ред...

■ **Значи и Вие одморивте малку?**

ГРУЕВСКИ: Би рекол активен одмор. Навидум одмор, инаку со мислите работев максимално на планови и на стратегии за понатаму. Носев и некои материјали со мене. Прочитав и некои книги.

■ **Ќе ни кажете ли која книга ја читате за овие празнични денови?**

ГРУЕВСКИ: „Повторно величествена“ од Доналд Трамп. Многу интересна. Ја препорачувам.

■ **Што најмногу Ви се допадна во неа?**

ГРУЕВСКИ: Ентузијазмот, упорноста, енергијата, жарот, одлучноста... Се разбира и конкретните планови и идеи на новиот претседател на САД се многу интересни и предизвикувачки...

■ **Секоја есен-зима Ве слушаеме како многу кашлате. Како сте со кашлањето сега? Намаливте ли?**

ГРУЕВСКИ: Да, и секоја зима одам на прегледи. Дефинитивната дијагноза е алергија. Кашлањето е само последица. Во минатото имав проблеми и со синусите, сега тоа е излекувано донекаде. Но, алергијата ми се јавува секоја есен и секоја зима, и се манифестира само со кашлање, често и многу силно, а за тоа нема лек, има само привремено намалување со лекови. Непријатно е, одзема многу енергија. Лекарите велат дека тој што ќе открие лек што трајно ќе ги лекува алергиите ќе добие Нобелова награда.

■ **Дали Ви открија на што сте алергичен?**

ГРУЕВСКИ: Не. На стандардните тестови за алергија сум негативен, но во природата, во воздухот има стотици илјади алергенси на кои човек може да реагира на еден или на друг начин.

■ **Можно ли е тоа да е од загадениот воздух?**

ГРУЕВСКИ: Можно е, но и не мора да е директно поврзано затоа што во тие периоди имам патувано во други земји

и градови, но кашлањето не запрело. Годинава не земав лекови за одржување на алергијата освен спрејови, но сега почнав и веднаш се намали интензитетот на кашлањето. Есен-зима со антихистаминици и разни спрејови, и ќе дојде пролет.

■ **Се договоривме да направиме едно интервју поврзано со активностите на Сорос во Македонија. Често е спомнуван, особено од Вашата партија, а никогаш подлабински немало разговор со некој политичар за тоа. На почетокот, да Ве прашам, поминавте тешка година, како ја оценувате?**

ГРУЕВСКИ: Тешка, но и интересна. Да, имавме тежок противник, при што не мислам на СДСМ, тој беше само параван, инструмент, маша... Да не беше зад него Џорџ Сорос со сите милиони што ги истура во Македонија за целата мрежа од невладини организации, медиуми, политичари, внатре и надвор, влијанието во најмоќните држави во светот и тоа одлучувачко влијание кога станува збор за помали земји како нашата, немаше да е толку тешко, а и економијата ќе беше посилен, ќе имавме повеќе нови отворени работни места. Иако и ова што го постигнавме не е за занемарување во една ваква тешка ситуација.

■ **Како знаете дека Сорос има одлучувачко влијание кај најмоќните земји, кога станува збор за помали држави?**

ГРУЕВСКИ: Има многу примери за тоа. Погледнете ги, на пример, електронските пораки што Сорос ги испратил, а беа објавени на „Викиликс“, и сè ќе ви стане појасно. Човекот дава јасни инструкции што треба да се прави и тие му поминуваат без дебата или проверка.

Од други објавени е-пораки се гледа дека кога сака влегува кај високи функционери во Америка, договара средби од денес за утре и има суштинско влијание. Ако има таков лесен пристап во најмоќната земја на светот, тогаш каков ли му е пристапот кај другите, помали од Америка?

Неговата фондација и според финансиски и според кадровски потенцијал е најмоќната фондација во светот што има политички цели. Сорос решил своето богатство да го употреби за да остварува влијание во две насоки - идеолошко кон создавање т.н. отворени општества и финансиско преку шпекулации и однапред познати политички

исходи во одредени земји за да профитира на берза.

По некое време, цели институции, цели министерства, можеби, и цели влади и нивни разузнавачки агенции се инфицирани со неговите гледишта, со неговата идеологија, со неговиот поглед и цели. Дополнително, и самите тие си наоѓаат некој дополнителен интерес од таквото дејствување и тераат со сите сили, а ние тука разговараеме за Заев или за СДСМ... Каков Заев, какви бакрачи...

■ **Зошто е насочен на тој начин кон Македонија, кон ВМРО-ДПМНЕ?**

ГРУЕВСКИ: Прво, не е од сега, тој 25 години дејствува на тој начин, но во последните две-три години позајакнато. Секогаш кога ВМРО-ДПМНЕ е на власт, неговите институции се против ВМРО-ДПМНЕ. Секогаш кога СДСМ е на власт, повторно неговите институции се против ВМРО-ДПМНЕ, како центарска, десничарска и конзервативна политичка партија. Не постои една работа што ја направила ВМРО-ДПМНЕ во овие 25 години, а за која една негова институција, како институтот Отворено општество, невладина организација финансирана од него, медиум или слично, рекла дека тоа е добро. И обратно, нема ниту еден чекор на СДСМ што го осудиле. Значи, сè што е од нас е лошо, сè што е од СДСМ е добро или ако не е добро, барем се премолчува. Човекот што 25 години е главен на институтот Отворено општество во Македонија е член на Централниот одбор на СДСМ. Од лани навидум се пензионираше, но, всушност, си постави лице кое е негов послушник, кое никој не го познава, ниту му го знае името, а ја води политиката на претходникот. А, тие не се ни кријат дека се дел од СДСМ. Имаат говори против нас на политички митинзи организирани од СДСМ. Затоа ние почнавме да ги поистоветуваме и велиме СДСМ/Сорос.

Со политичкото влијание на Сорос, ќе ти свртат и некои влади и нивни амбасадори да се занимаваат со тебе на дневна основа и тие тераат и ти викаат за ваше добро работиме, сакаме да ви помогнеме.

Неговата мрежа во Македонија, освен што има НВО, директно финансира, некои би рекле корумпира, голем број новинари, сопственици на медиуми, професори, интелектуалци, анали-

тичари, активисти, протестанти, да, како што вели Трамп, професионални протестанти.

Под своја контрола имаат ставено и голем број луѓе низ институциите на системот, административци на високи позиции, судии, обвинители, лекари, еколози и секаде каде оцениле дека ќе им требаат за остварување на нивните цели. Значи, дејствуваат и внатре, со пари и со индоктринација, и надвор, со влијание кај најмоќни влади и политичари. Во Македонија имаат монопол во секторот НВО бидејќи 95 проценти од невладините организации се финансирани од средства на Сорос или од влади во кои тој има влијание, па парите заеднички ги насочуваат и ги договараат активностите. Ако им треба т.н. шарена револуција, тогаш преку НВО го прават тоа со пари.

■ **Зошто македонската влада дозволила да е така со невладиниот сектор?**

ГРУЕВСКИ: Прашањето е на место и тука сте делумно во право. Ако домашниот приватен сектор нема чувство за поддршка на НВО и го остава целокупно во рацете на еден надворешен меѓународен играч и странски држави, тогаш исто толкава критика е потребна и за владата која досега доделуваше симболични средства за НВО и на тој начин невладиниот сектор стана армија зависна од Сорос, но и во служба на неговата политика. Секоја влада во секоја држава одвојува посериозни средства за граѓанскиот сектор, без притоа да влијае врз неговата работа. Кај нас потфрливме на тој план, и тоа, секако, е првата, а би рекол и најважна мерка во планот за десоросоизација на општеството, како што кажавме во нашиот предлог. Мора да се најдат средства, да се помогне, за да се развие независен граѓански сектор во Македонија. Граѓанскиот сектор во иднина не смее да остане само во рацете на Сорос и на странски влади. Денес, ако сакаш да работиш во граѓански сектор, или мора да работиш за Сорос и да ја прифатиш неговата идеологија или нема место за тебе во граѓанскиот сектор. Таа грешка во иднина не смее да ѝ се повтори на Македонија. Нека работи и нека инвестира Сорос во НВО, но активистите на НВО мора да имаат и други извори на финансирање доколку имаат квалитетни проекти, а тие проекти мора да ги оценуваат експерти што не се политички зависни од која и да

е власт, ниту, пак, да се зависни од странски влади и поединци.

■ **Велите армија НВО...**

ГРУЕВСКИ: Да, класична армија. Сорос ги направи невладините организации во Македонија модерна армија. Денес битката не е со пушки и со пиштоли како пред 100 години, туку со НВО, корумпирани медиуми и новинари и со влијание на моќни странски медиуми и моќни странски влади за да нивните политики кон една земја ги насочат во правец на неговите цели. Тоа е реалноста и, за жал, така дејствува Сорос. И тогаш ти прават што сакаат. Те гмечат, те сучат како тесто. Ќе те направат и криминалец, и крадец, и предавник, и идиот, и неспособен, и монструм, сè што ќе наумат. Па, оди после ти излезе на избори. Ќе ти измислат триста афери, купишта лаги и дезинформации, едно зборуваш, друго се пренесува итн.

Еве, на пример, погледнете што правеа со Протласот на ВМРО-ДПМНЕ од 17 декември. Ние таму јасно кажавме дека ќе ја продолжиме нормалната комуникација со амбасадорите, тоа на медиумите и кај аналитичарите платени од Сорос никаде го нема, но има дека сме објавиле војна на амбасадорите и дека сме решиле да се самоизолираме. Ние кажавме дека некои амбасадори претераа со мешањето во внатрешните работи на државата и дека тоа мора да запре, тие го спинуваа тоа дека сме против Америка и против Западот, против НАТО и ЕУ. Никој од нив не пренесе дека во истиот проглас кажавме дека бевме и ќе бидеме западноориентирани, за членство во НАТО и во ЕУ, и за стратеска соработка со Америка. Никој. Нивните платени аналитичари секоја вечер вртат иста приказна, зборувај ти што сакаш. Може светски медиуми, како „Асошијетед прес“ или „Вашингтон пост“, коректно да ја пренесат информацијата, но не може истото да го

направат медиумите финансирани од фондацијата на Сорос во Македонија.

Но, има лек и за тоа...

■ **Пред да зборуваме за лекот, дозволете да Ве прашам зошто го прави тоа Сорос во Македонија, кое е Вашето мислење?**

ГРУЕВСКИ: Како што кажав, не го прави само во Македонија, туку во поголем број земји, не само од регионот и од источна Европа, туку, како што гледате, и во Америка.

Второ, од она што сум прочитал за него, во некои земји ударите ги прави заради финансиски, материјални причини, за да заработи многу пари, во некои, пак, заради идеолошки причини.

Тој има одредена идеологија за која многупати и јавно говори, која ја заснован на принципи кои ги дефинира на отворени и на затворени општества, при што идеологиите на конзервативните влади, десноцентричките влади најчесто му личат на затворени, што е тотално неточно, ама тој така го доживува тоа.

општество. Тие стари комунистички директори не знаеја да отворат нови пазари. Со распадот на комунизмот старите им се затворија поради либерализацијата, па ги избркаа вработените на улица, но капиталот го задржаа. Само поради тоа, а има уште многу причини, да сум јас на негово место не би помислил да поддржам таква партија.

Или да земеме уште еден пример. Поддржува лидер фатен на дело, со легално направена снимка по наредба на обвинител, како бара мито од бизнисмен и како раскажува дека сите бизнисмени во неговата општина во која тој е градоначалник на ист начин плаќале мито, дури и се чуди како тој што дошол кај него не е запознаен со редот во општината.

Поддржува политичка елита за која е докажано дека дава лажни ветувања поради кои и неколку пати беше казнета од мнозинството народ. Елита што финансиски и економски ја фрли Македонија на колена, која кога владееше, владееше без никаков економски концепт за државата, и елита што никогаш, буквално никогаш, нема привлечено странска гринфилд-инвестиција, која отворила едно работно место во земјата кога била на власт. Ова го кажувам сега, кога поминаа изборите, за да не се сфати дека е дел од кампања. Не е. Тоа е дел од реалноста. Затоа, мислам, надвор од идеолошкиот дел, дека Сорос е во заблуда и не верувам дека ќе ја признае. Не ја познава земјата, прима само извештаи од луѓе на кои им верува, а тие, пак, од лица од структурите на СДСМ. Најголем дел од вработените во НВО и во други институции што ги финансира Сорос се активисти на СДСМ или дури и нивни функционери, како, на пример, претседатели на локални организации и слично.

Сорос поддржува партија што кога владееше, а и денес кога владее по општините низ Македонија, владее недемократски, авторитарно, ја задушува слободата на медиумите до максимални граници, потоната е во криминал и во корупција, спроведуваше класично мафијашко водење на владата, или денес на општините, политичка елита што го гледа народот само како средство, како инструмент да дојде на власт и до државните ресурси и што подолго да се задржи таму заради свои лични интереси.

Еве земете го примерот на актуелниот претседател на СДСМ за кој се откри дека со години поголем дел од позначајните тендери во општината што ја води 11 и пол години ги доделувал на своите роднини и високи партиски функционери. Тоа ли го поддржува Сорос? За тоа ли ги троши своите пари во Македонија? Му го кажал ли некој тоа? Сигурно не, ниту, пак, ќе му го каже, или ако му каже, ќе му каже дека сето тоа е некаква местенка. Или земете го примерот со случајот „Цареви кули“, во кој лидерот на опозицијата договорил мафијашка зделка со некој бизнисмен за да ги избегне плаќањата на комуналиите кон општината, да изгради нелегални објекти по донесувањето на Законот за легализација на дивите градби, а тој да му овозможи легализација како да се изградени пред донесувањето на Законот. Заборавиле само дека „Гугл“ на секои шест месеци врши снимање на цела Земјина топка и таму јасно се гледа кога е изграден објектот. Такво ли владеење поддржува Џорџ Сорос?

Знае ли Сорос дека шефот на опозицијата за кого троши милиони евра за да го донесе на власт е амнестиран во криминална афера тешка осум милиони евра, приближно колку што Сорос годишно троши во Македонија? Или му кажале дека и тоа е наместено? Знае ли дека долго време се правдаше дека не барал амнестија и не можел да ја спречи одлуката на претседателот на државата, а сега, откако се смени законот и секој има право да побара поништување на амнестијата, „лидерот“ никаде го нема и чека да застари делото. Не е ли ова мафијашко владеење, и ова ли го поддржува Сорос, или за тоа никој ништо не му кажува? Како што, веројатно, никој не му кажува дека заменик-претседателката на СДСМ, заедно со сопругот, има месечни примања од околу 10 илјади евра, во земја со просечна месечна плата од 370 евра, од кои поголем дел се од издавање на сопствениот имот, вклучувајќи го и тој во кој живее на фирмата во која сопругот ѝ е управител.

Знае ли Сорос дека кога неговиот пулен Заев, шефот на опозицијата, треба да се појави на суд за корупција, не доаѓа и вели дека бил на средба со некој амбасадор, што потоа амбасадорот јавно го негира и, на крај, се покажува дека бил на средба во амбасадата со некој преведувач-волонтер. И, воопшто, кој за средба со амбасадор

одложува судско рочиште, освен ако не е до коска корумпиран и виновен? Знае ли Сорос какви закани упатува кон медиумите што не го поддржуваат човекот што тој финансиски го поддржува за да стане премиер? И тоа јавни закани. Прогласувајќи ги јавно тие медиуми, на прес-конференција, за свои непријатели. А тие медиуми знаат со какви сè закани се соочуваат, кои не се јавни, туку испратени преку гласници, со цел да ги замолчат, да

на кој не смее никој да му се спротивстави за време на партиските седници на ЦК, наследници на поранешните комунисти, целосно отуѓени од народот, кој го гледаат само преку призмата на својот личен интерес. Тој го финансира токму тоа за кое јавно се декларира дека е против и дека се бори, а, всушност, се бори токму против тие што, со сите слабости, имаат направено најмногу за зацврстување на демократијата, слободата, еконо-

Не случајно сите негови НВО и платежници секој ден зборуваат за слобода и за демократија. Тие што живеат овде, во земјава знаат дека тоа го имаме, но мора да ги оправдаат парите што ги трошат. Никој од нив нема интерес да му ја каже вистината. А ним им верува. Сорос, освен еднаш во 1991 година на еден ден, никогаш не бил во Македонија и тој сликата за нас ја прави според тоа што му го кажуваат тие на кои им верува. Тој ги прифаќа нивните ставови и донесува одлуки на база на тоа, потоа плаќа за горе-долу преку тие луѓе да ја смени реалноста која му е претставена како реалност. Последиците ги трпи целиот народ, а тој веројатно верува дека прави некоја добра работа, плус тоа му го потврдуваат оние кои му креирале такво мислење. Да бил тука барем една недела или две, да се прошетал низ градовите и да поразговара со народот, би се фатил за глава во врска со тоа што прави, но тој нема време за тоа.

■ **Мислите дека не е свесен што прави и каде се трошат неговите пари? ГРУЕВСКИ:** Видете, тој има многу информации за Македонија и за нас, многу повеќе отколку што верувате. Многу. Но, искривени, неточни и погрешно пласирани. Јас сум убеден дека барем дел од проблемот се и неговите

заблуди, а не само различната идеологија од нашата.

Сè уште мислам дека не е свесен кого поддржува во Македонија и против кого е. Неговото мислење за нас, кое подоцна го наметна и кај некои структури на Стејт депарментот и кај други влади, е базирано на многу дезинформации и на свесно направени погрешни толкувања на нашите чекори и политика. На пример, спротивно од тоа што го декларира јавно, вклучително и во неговата последна колумна пред Нова година, тој, свесно или не, во Македонија поддржува криминалци, авторитарни политичари, политичари што оставија без работа повеќе од 200.000 работници во процесот на транзицијата и низ процесот на криминалната приватизација, а еквивалент на тоа во Америка, според големината, е како во неколку години да се избркаат од работа околу 35 милиони работници. Како? Многу едноставно, направија закони со кои државните фирми место преку берза или на друг конкурентен начин, им ги продадоа за симболичен износ на олигарси блиски до својата партија, за овие потоа да им ја финансираат партијата и самите нив, политичарите од СДСМ, за кои Сорос смета дека градот отворено

престанат да зборуваат за неговиот криминал, лаги и погрешна политика.

Да, за жал, свесен или, можеби, несвесен, тој си знае најдобро, Џорџ Сорос во Македонија поддржува владеење на една корумпирана и криминална политичка елита, авторитарски лидер

мијата и на државата во целина. Тешко ми е да поверувам дека тоа го прави свесно. ■

Крај на првиот дел од мегаинтервјуто со претседателот на ВМРО-ДПМНЕ, Никола Груевски, за „Република“.

БАРААТ ПРАВА, А БЕГААТ ОД ПРЕБРОЈУВАЊЕ

ПОПИС ЗА ВРАЌАЊЕ ВО РЕАЛНОСТА

Пишува | Наум Сшоилковски

Што би открил попис во Македонија е прашање што сè почесто се поставува по платформата на Заев и на албанската дијаспора, а потоа се надоврза и „сеалбанската“ декларацијата потпишана во Тирана. Тие го откриваат и вистинскиот мотив зошто оркестрираните Соросови здруженија во 2015 година скокнаа против тоа да се спроведе попис во државата, под изговор дека чекаат влада „што ќе изгради политичка волја за пребројување“. Изборниот инженеринг не го даде очекуваниот резултат за таква „влада“, иако местата што при чистењето на Избирачкиот список покажаа 90.000 албански гласачи помалку, сега се бастиони на македонската социјалдемократијата

Тоа што Зоран Заев и СДСМ не успеаја да го испорачаат со изборниот инженеринг во замена за власт, сега се префрлува на меѓуетнички план. Односно, повторно се враќаат во игра условувањата за исполнување „права“, кои, според испорачаните барања од Тирана, за секое идно коалицирање треба да го занемарат Рамковниот договор поради кој Македонија се прекрои и уставно и територијално.

На лидерите на етничките Албанци во Македонија од 2001 година досега „алфа и омега“ им беше Охридскиот рамковен договор и неговото исполнување. Сега приоритетите се променети со барања албанскиот народ и албанскиот јазик да се изедначат во Уставот во замена за рамковните проценти. Ваквиот пресврт се случува во време кога се очекува идна владејачка коалици-

ја, без притоа да се даде какво било образложение и основа врз што се темелат тие барања. Таква основа, во најмала рака, би требало да даде еден попис.

- Без нов попис на населението, не може да се бараат права што зависат од статистиката. Очекувам новата влада што поскоро да спроведе попис за да видиме колку сме, да видиме дали реалноста на теренот соодветствува со тврдењата на некои политичари - порача претседателот на Република Македонија, Ѓорѓе Иванов во годишното обраќање, во кое нагласи дека со Охридскиот рамковен договор била отворена вратата за правична застапеност на граѓаните од сите заедници, а не само од една.

- Слушам дека се бара двојазичност на целата територија на Македонија. Тоа прашање е затворено со амандманот 5 од Уставот на Република Македонија, кој произлезе од Охридскиот договор, каде што се регулира

прашањето за службениот јазик во Република Македонија. Службената употреба на кој било јазик во Република Македонија зависи од статистиката, а единствен начин за добивање реална статистика е пописот - истакна Иванов.

Пописот испливува на површина

Не може да се избегне фактот дека Македонија за „мир во куќа“ не го заврши попишувањето во 2011 година. Тогаш беше посочено дека е спречен обид да се направи голем фалсификат. Пописот го спречија „разликите во толкувањето на законот“, односно дали ќе бидат попишани како присутни и тие што цела година се иселени од државата и дали да бидат прифатени како валидни фотокопии од лични документи. Секое споменување на пописот оттогаш се гледаше како маша за распалување на меѓуетничките односи. Иако одложен, пописот не е спроведен досега. Барем не во форма што досега беше позната во земјата.

При чистењето на избирачкиот список беше користен метод на вкрстување на базата на пода-

тоци од МВР, со податоците од други десет институции. И тој метод беше предложен, прифатен и спроведен од домашни и од меѓународни стручњаци. Но, уште при првата проверка на површина излегоа 100.000 полнолетни граѓани што постојат во базата на МВР, а последните неколку години ги нема во ниедна друга база на податоци. За нив има валидни адреси, но ги нема на списокот на невработени, немаат свој имот, не се пријавени во ФЗОМ или во пензискиот фонд. Се работеше за иселени полнолетни гласачи, од нив, неофицијално, 90.000 биле етнички Албанци од Гостивар, Струга, Тетово, Куманово, Теарце, Врапчиште, Чаир, Боговиње, Липково, Желино. За нив потоа не се дозна ништо, освен дека добар дел од овие средини сега се главни упоришта на македонската социјалдемократија.

Иако пописот беше резервна тема на позицијата во обидот да го негира гласачкото тело на ВМРО-ДПМНЕ, кога кон средината на 2015 година премиерот Никола Груевски од Собранието посочи дека државата се подготвува за современ, електронски попис - слично како што сега тоа го направи ДИК - наиде на остро оркестрирано спротивставување токму од армијата организации што се

подржувачи на СДСМ. Тогаш организациите финансирани од Сорос застапаа со став дека „владата на ВМРО-ДПМНЕ и на ДУИ нема никаков кредибилитет да подготви и да спроведе каков било попис на населението“, односно дека „тоа мора да биде направено од влада што ќе биде избрана на демократски и фер избори и која ќе изгради политичка волја за пребројување на населението според сите меѓународни стандарди и прописи“. Ваквиот став денес, по платформата на СДСМ за време на изборите и документот од Тирана, ја покажуваат вистинската идеја за таа „демократска влада“ и „политичка волја за пребројување“. Всушност, сега Заев, во замена за албанските гласови, требаше да премине „преку пописот“, односно да занемари евентуални пописни резултати и да премине преку процентите, така како што направи СДСМ со територијалната поделба кога ги предаде Кичево и Струга.

Ќе се споменат ли некогаш обврските?

Пописот, очекувано, излегува на површина, а се насетуваше уште кога Заев почна да ветува албански јазик во Прилеп, што достигна до кантонско уредување на државата, со препуштање на водењето матична

евиденција на општините, двојачност на цела територија. Според тоа, партиите на Албанците од земјава потпишаа декларација што им ја состави албанскиот премиер Еди Рама во која, токму како што ветуваше Заев, се оди „преку рамката“ претставена со проценти. Со документот Рама навлегува и во целосното уредување на соседната држава, во уставните категории, во распределбата на буџетот, во функционирањето на правниот систем, јазикот...

Иако ова не е прво мешање на Рама во внатрешните работи на Македонија, се отвораат две прашања. Прво, зошто Рама не седна со кој било легитимен претставник, функционер од Македонија, со кого би разговарал за подобрување на правата преку соработка, па да се разговара и за правата на Македонците во Албанија. Второ, не смее да се исклучи фактот дека Рама тоа го прави сега, во овој правно-политички вакуум во Македонија, а веднаш по неговата средба со директорот на ЦИА во Тирана. „Зар некој е наивен да верува дека Рама несвесно влегува во игра во која ќе биде обвинет за ширење на големоалбанската идеја и вмешување во внатрешната политика на соседна земја? Или дека Рама внимава да остане сокриен вистинскиот налогодавач, особено откако писмата на Сорос до Клинтон откриваат дека

Рама во 2011 ја играл истата игра што сега се одвива во Македонија?“ Но, и дали ваквите барања сега значат признание од албанските фактори и од нивните поддржувачи дека во иднина нема да може да се повтори големата симултанка одиграна на терен со албанските гласови поделени за СДСМ, додека ВМРО-ДПМНЕ останало со своето стабилно гласачкото тело, а притоа во земјата е најавен попис уште од 2015 година?

Сепак, прашањето што отвора и најголем комплекс потпрашања е дали некој политичар од партиите на етничките Албанци од Македонија, дома или на некоја средба со Рама, ќе ги спомене корпусот обврски што произлегуваат од унитарниот карактер на државата, кои како на македонски граѓани се наоѓаат пред нив. Од најпросто, забраната за пушење во јавни објекти, преку фискализацијата, до употребата на знамето на Република Македонија. Ниту една од политичките партии на етничките Албанци во Македонија, освен СДСМ, го немаше истакнато знамето на Република Македонија за време на кампањата. Ќе признае ли „албанскиот фактор“ дека како последица на Рамковниот договор, Македонија се претвори во држава со паралелно институционално општество во кое поделеноста е сè понагласена, дека со двојач-

носта Албанците ја напуштија во целост употребата на македонскиот јазик, дека функционираат медиуми со поинаков фокус на државните проблеми и дека со почнатиот процес на преименувања на институции, како на пример фудбалската арена „Филип Втори“, секое натамошно отворање на барањата не наидува на одобрување и на разбирање од Македонците. Најмалку што очекуваат Македонците од претставниците на етничките Албанци од Македонија е платформа за градење меѓуетничка доверба, место платформа на сила и на условување за дополнителни функции и поделби.

Пописот ниту е политичко решение, ниту е политички проблем; тоа е една статистичка операција што, пред сè, служи за планирање економски зафати. Но, од политички аспект, отворањето на прашањето за пописот по изборите, кои требаше да бидат почеток на излез од политичката криза, само би ги поставило работите на свое место. Пред сè, како првичен израз на меѓуетничка доверба од партиите на етничките Албанци во Македонија и натамошно планирање на развојот на вистинско општеството без притисок на претпоставени проценти, кои досега постојано беа цел на злоупотреби. ■

СДСМ МАНТРА: КОГА ВЛАСТА ГИ ОПРАВДУВА СРЕДСТВАТА (НА ЏОРЏ)

АНАЛИЗА

ЗАЕВ ГЛАВНА МИРУДИЈА ВО БАЛКАНСКИОТ КОТЕЛ НА СОРОС

Пишува | Љујчо Цвејановски

Соросовото општество е навистина „отворено“, тоа барем е неспорно. Неговата фондација има ширум отворени врати за сите што имаат преголема желба за остварување на личните желби како терапија за лечење на сопствените комплекси, а притоа немаат никаков проблем да влезат во каква и да е ролја и сценарио и беспоговорно да ги следат насоките на својот финансиер. Филијала каде што

Соросовото општество со право го носи името „отворено“. Таму вратите се ширум отворени за сите билмези и недоветни чеда кои во остварувањето на личните нискоземни амбиции не избираат средства, а немањето скрупули е доблест. Основен предуслов е неизмерната почит и љубов кон парите. Во Македонија јуришниците му се погодија, може и да ги патентира како урнек за совршени соросоиди. И во САД знаат што се прави во Македонија. „Нешнл ривју“ напиша: „Американските даночни обврзници, преку УСАИД, ѝ даваат пари на локалната фондација на Сорос. Македонските конзервативци велат дека со тоа САД практично одбрале страна во политичката поделба во Македонија. Да, некој одбрал страна оти друг сака да владее и дава сè за целта. Експертите велат дека Зоран Заев е главен вазал на странските интереси, со што ѝ нанесува историска штета не само на државата туку и на својата партија. Но, тој нема проблем со тоа. Засега...

недостигот на скрупули претставува доблест. Да, Сорос е целосно отворен и гладен за нови чети недоветни чеда кои во бескрупулозната намера за освојување на власта немаат проблем со уништување на националните приоритети и на сопствената држава. Најмал проблем и најголема отвореност, пак, Сорос покажува кон сопствените среброљубни послушници од „антивладиниот“ сектор, кој ќе има сериозен

семантички проблем со сопственото име кога некогаш во иднина СДСМ ќе дојде на власт. Не зборуваме за името Македонија, тоа воопшто не ги интересира ниту тангира. Можеби се само силно заинтригирани од фактот колку пари би им донела неговата промена, но НВО или невладини нема да им одговара со СДСМ на власт. Тогаш природно ќе се прекрстат во НОО, неопозициски организации.

Многумина го поставуваат прашањето дали е тој свесен во какви елитисти и удбашки атавизми вложува силни милиони во Македонија? Одговорот е едноставен, да, дефинитивно е свесен. Основата на неговата прикаска е токму продавањето елитизам на изгорените по него, а своите пипала низ светот, и особено во Македонија, ги пушта најмногу благодарение на желбата на илјадници билмези да бидат дел од таа каста. Бар еднаш во животот да бидат поинакви, шарени, квазиинтелектуални социјалдемократи. Контра „стоката“, се разбира.

Значи, за да одговарате на фотороботот на Соросов јуришник, треба да сакате пари повеќе од светот, да имате болна желба за да станете дел од некаква елитистичка дружина и да немате скрупули во остварувањето на своите нискоземни цели кои ги претставувате како ослободување. Веројатно ослободување од умот и од скрупулите. Ах, да. Патолошкото посакување на власта е уште еден, можеби, најпосакуван квалитатив кај кандидатот за соросоид.

Познавате ли македонски политичар кој е толку многу „отворен“ за сето кажано, лик кој би одговарал на сите Соросови желби и критериуми? Да, се вика Зоран Заев, тотално дополнет во приказката со неговата „поубава“ половина Радмила Шеќеринска. И Еди Рама може да им донесе по една чаша вода. Со двојазична здравица, се разбира...

И АМЕРИКАНЦИТЕ ПРОТИВ СОРОС ВО МАКЕДОНИЈА

Веројатно, и научниците од лабораторијата на Сорос биле страшно изненадени од ефектот на експериментот во Македонија. Нивните експериментални глупчиња ги надминаа нивните скромни очекувања станувајќи урнек за натамошните „револуции“ во светот. Секаде, каде што ќе затреба.

Односно, каде што ќе посака Сорос и неговото отворено општество. За овој факт и силната на постигнатото уште пред крешчендото на „Шарената револуција“, во времето кога нејзиното сценарио уште се пишуваше или препишуваше од Босна, пишуваа и самите Американци. Ама оние „другите“ Американци, не Соросовите и Хиларините, уште помалку оние на Обама. Да, уште пред една година еден Американец од „Нешнл ривју“ напиша фан-

тастична анализа за Македонија, базирана не на „рекла-казала“, туку на лично присуство во земјата. Предупредувањето и тогаш беше за влијанието на Сорос и неговите гавази и несоодветниот одговор на другата стана во корумпираниот невладин сектор. Примерот беше даден за состојбите во САД, каде што НВО на Сорос излегува, а го демантираат и неутрализираат три други републикански невладини организации. Една година по пластичниот опис на македонската битка со влијанијата, платени и од граѓаните на САД преку УСАИД. За таа „дупка“ од само една година, милиони долари влегоа во „Телма“, „24 вести“, разноразни фокуси без малоумни печати и каде ли не. Случајно или не, но веројатно поведени од отпорот на Сорос во САД против новоизбраниот претседател Трамп и отворената војна која берзанскиот манипулант ја води против човекот кој најавува радикална промена на безобразната американска политика, „Нешнл ривју“ повторно се сети на Македонија.

„Американските даночни обврзници, преку УСАИД, ѝ даваат пари на локалната фондација на Сорос“. Македонските конзервативци велат дека со тоа САД практично одбрале страна во политичката поделба во Македонија – и тоа ја одбрале СДСМ или прокомунистичката страна. Други соговорници велат дека десницата прави страшило од Сорос и дека американските

дипломати се чесен посредник во тој спор. Но, македонските конзервативци се длабоко погодени од начинот на кој се развиваат односите со САД во ерата на Обама. „Ние сме автентичната проамериканска, прозападна партија во земјава. А, вие нè туркате во рацете на Русија“, напиша Ендрју Статафорд во анализата во која се укажува дека во предизборната кампања СДСМ им даваше ветувања и навестувања за идни отстапки на партиите на етничките Албанци, кои во иднина може да предизвикаат етнички тензии. Ова, според угледното конзервативно списание, е проблематично меѓу другото и затоа што Македонија е во првата борбена линија на бегалската и мигрантска криза и ја чува надворешната граница на Европа.

СИТЕ ДОМА, ЗАЕВ ВО ГРЦИЈА

Откако му „учини“ на Сорос, на „чадорот“, на Албанците и сите останати, Заев самозадоволно си се повеќе во своето светилиште во Грција. Хаџиендата има очигледна исцелителска моќ за муртинскиот спасител, кој очевидно е црнат од Сорос и останатите со повисока цел. Повисока за сите, освен за Македонија и Македонците. Неговото „гостување“ во Грција, каде што, всушност, тој е дома, се погоди со редица антимакедонски пораки, меѓу нив и онаа на Косијас. Елиот, посилен од просторот кој го создаде токму Заев со новата постизборна политичка ситуација во Македонија, резултат на неговиот непристоен предлог кон Албанците, нè потсети дека без „решение за името нема НАТО и ЕУ“. Следуваа глупоштините на Дачиќ, кој заборава на реакциите на Македонците при поплавите во Србија, во исто време кога неговиот најголем „душман“ Рама ни подготвуваше „советодавен документ“. Водата им ја пушти еден Македонец, кој барем така се декларира, а за кој на социјалните мрежи веќе има иницијатива да си го смени името во Агим (Зоран и Агим имаат исто ономастичко значење и означуваат раѓање на денот). ■

НИКОВСКИ: ЗОРАН ЗАЕВ Е ГЛАВЕН ВАЗАЛ НА СТРАНСКИТЕ ИНТЕРЕСИ

Последниве две и пол години, 25-годишните голготи на Македонија го доживуваат своето финале. Така е замислено и испланирано, вели поранешниот државен секретар во МНР и амбасадор Ристо Никовски, кој потенцира дека земјата е фрлена на колена со единствена цел дефинитивно да се прекрсти, народот разнебити и така да се затвори вековното „македонско прашање“.

НИКОВСКИ: Тоа е долгогодишното американско сценарио, сесрдно помогнато од домашните петтоколони. Зоран Заев е главен вазал на странските интереси, со што ѝ нанесува историска штета не само на државата, туку и на својата партија од каде што, пак, за живо чудо, никој не се дистанцира од неговите политички небиднини.

Просто е неверојатно што една плејада на умни и способни личности од неговата партија немаат свест и совест да реагираат дека двојазичност има само во федерации, дека надградба на Охридскиот договор, кој го уништи македонскиот карактер на државата, е самоубиствен чин, дека... Нивната пасивност не можат да ја оправдаат грешките на досегашната власт. Тие мора да го артикулираат своето чувство за државата, кое секога го имаат, мораат да тропнат на маса дека лидерот заскитал, дека не знае што зборува и ветува... додека не е доцна за сите. Не мора да гласаат за политичкиот ривал, ама има повеќе начини да покажат дека се тука и дека ги гледаат погубните акробации. Инаку, молчењето значи дека се согласуваат со политики кои се на линија на најекстремните големоалбански позиции. Во дадените (не)услови опозицијата, можеби, привремено нешто и ќе кари, ама само на сметка на интересите на државата, а сегашните неумности, долгорочно – прескапо ќе нè чинат сите. Изјавите дека тие не се патриотска партија кажуваат сè.

Нормално е во вакви (не)пригоди сите заинтересирани да се на нога. Албанците први. Масовно учествуваа во кражба на изборите за да не успее владејачката партија и, паралелно, во склоп на американските замисли, ги испорачаа своите големоалбански апетити за федерализација на државата. Тоа е филигранска операција. ЦИА, обично, беспрекорно планира. Иако изгубија седум пратенички места, Албанците се вистински победници на изборите. Тие одлучуваат кој ќе владее. Со отворен диктат на Тирана, зад која се крие Вашингтон, на фашизоиден начин тие ќе се обединуваат против Македонците! Ахмети и поситните од него, одејќи на „баби рака“ кај Рама, покажаа дека се пиони во туѓи раце и „Тројански коњи“ во нашата политика. Добро е што картите се отворија, ама прашање е дали некој, како Заев, може да го сфати тоа.

Првпат и Грција е под силен американски притисок - Македонија што поскоро да се прекрсти за да влезе во НАТО и да се затвори овој простор за Русија. Атина мора да глуми подготвеност за решение иако тоа не ѝ паѓа ни на крај памет во дадените тамошни ситуации. Затоа измислија „градење мерки за доверба“, без ништо конкретно да се случува и, демек, имале предложено повеќе решенија и, божем, чекале одговор од нас. Бидете уверени дека ништо не очекуваат, освен да покажат дека посетата на Обама на Атина не била неуспешна и дека проблемот е кај нас, а не кај нив. Или, ако е така, кај е тука Нимиц, со кого Косијас се среќаваше во Луксембург? Лага до лага, блеф до блеф. Сепак, и ако е така, а така изгледа, во прашање е сериозен и додатен притисок и врз нас.

Српското повлекување на признавањето на уставното име мора да се анализира мултидисциплинарно. Зошто баш сега е првото прашање? Факт е дека ние цело време кон Косово водиме албанска и американска политика, а не македонска, и српските интереси ги игнорираме. Арно ама, тоа трае долго време. Дека следува ново гласање во УНЕСКО воопшто не е одговор. Пологично е да се смета дека Белград проценил (а има одлични тајни служби) оти кај нас состојбите ќе се заоструваат та еве и тој, не само Тирана, целосно не ја признава државата и си држи отворени опции. Ова мора да ни биде сериозна опомена.

Логично е да се очекува, штом ќе се формира владата, и Софија веднаш да се јави со своите барања.

Не помина ни една недела од „Изложбата на албанските политички лидери од Македонија во Тирана“ организирана од сликарот и премиер Еди Рама, а Балканот зовре. Ферментираните националистички духови што ЕУ и САД ги држат затворени во шише излегоа повторно на виделина.

Иако без никаква провокација од Македонија српскиот и грчкиот министер за надворешни работи Косијас и Дачиќ речиси во ист глас ни порачаа дека може да нè снема. Грубата порака од Белград и од Атина, иако се однесува на Македонците на кои, меѓу редови, им беше порачано дека без поддршка од православните соседи не можат да ја добијат битката со албанскиот фактор, има и друга намена. Таа, пред сè, беше упатена кон Еди Рама, кој се дрзена да ја планира македонската иднина без главните фактори „одговорни за поделби и за спојување територии и луѓе во регионот“.

Пораката до Рама е јасна: тој нема право сам на своја рака да спроведува агенда во Македонија, особено ако во неа не се води сметка за интересите на другите соседи.

Со други зборови, на Рама му беше кажано дека ако сака да ја дели Македонија ќе треба за тоа да се договара со Белград. Сега ни останува да почекаме само абер од Софија, која во моментот се соочува со внатрешни проблеми, но како земја што секогаш била меѓу најгласните инструменти во расштимуваниот балкански оркестар, наскоро ќе пушти глас за Македонија. Освен ако Бугарија, конечно, не се освести и не увиди дека силна, стабилна и пријателска Македонија е од интерес и за „правителството“ во Софија.

| ГРУБИ ПОРАКИ ОД БЕЛГРАД И АТИНА |

ГОЛЕМАТА ЗЛОБА НА МАЛИОТ СЛОБА

По којзнае кој пат во македонскиот случај историјата се повторува, но не како фарса туку како отворена закана за иднината на македонската држава

Пресметана злоба на Малиот Слоба

За изјавата на грчкиот министер Косијас има логично политичко оправдание имајќи предвид дека неговата влада се наоѓа пред избори и тој мора да ја засили националистичката агенда, но за српскиот шеф на дипломатијата Дачиќ, особено ако за неговите изјави има дозвола од премиерот Вучиќ, има простор за загриженост. Човекот што поради идолопоклонството кон Слободан Милошевиќ го нарекуваат Малиот Слоба има лични, партиски и државни причини да ја напаѓа Македонија. На една година од наредните избори во Србија Дачиќ има амбиции пак да се вмеша во трката за премиер. Тој се надева на намалување на рејтингот на „народните“ и посилна опозиција

со што би дошол во ситуација без него да не може да се прави влада и повторно како во 2012 година да стане премиер како лидер на третата партија по големина. За таа цел му се потребни гласовите на српските националисти, кои вообичаено се палат на сите соседи ако за тоа им се даде добра причина. Се разбира, Дачиќ знае дека оваа целна група нема да ги препознае неговото лицемерство и двојни стандарди.

За Дачиќ е проблем што Македонија го признала Косово, а не е проблем што Обединетите Арапски Емирати, кои станаа главен српски надворешен партнер со него како министер за надворешни работи, не само што го признаа Косово туку во 1999 година, додека некои Македонци по налог на Белград ја палеа ам-

басадата на САД во Скопје јавно го поддржаа бомбардирањето на Србија од страна на НАТО. Дачиќ знае дека тие на кои им се обраќа ќе заборават дека Македонија во знак на добра волја дозволи прослава на 100 години од војна во која беше распарчена. И на крајот Дачиќ како шеф на дипломатијата не можеше да го премолчи однесувањето на Рама. Како претставник на земја што 150 години има хегемонистички нагони на Балканот, Дачиќ мораше индиректно да нè потсети на тезите на САНУ, кои и лично ги бранеше и поради кои своевремено беше на црната листа за патување во ЕУ. Тој уште еднаш покажа дека српската војска во 1991 година си замина од Македонија, но никогаш ме се откажа од правото да се врати во неа ако биде „повикана“.

КАКО ДА ОДГОВОРИ МАКЕДОНИЈА

За Македонија, особено во период на техничка влада според Договорот од Пржино, е навистина тешко да одбере политика со која ќе одговори на провакациите од соседите. Најдобар начин да се одговори на хегемонистичките обиди на соседите е да се продолжат реформите во согласност со препораките на Прибе, конечно да се извади на виделина дека Грција по ниедна цена не сака договор за името и да се добие датум за почеток на преговори, но тоа во овој момент е повеќе од тешка мисија. Тешкотијата е особено голема ако се знае дека ниту ЕУ ниту САД не го осудија потегот на Еди Рама. Замислете што би се случило ако еден ден владата во Скопје ги повика на консултации партиите на Македонците во Албанија, Србија, Грција и во Бугарија и на таа средба се разговара за некакви политички платформи во овие држави. Или замислете Франција да ги повика валонските, а Холандија фламанските партии во Белгија на договор за формирање влада во Брисел. За жал, ниту ЕУ ниту САД не го осудија директното мешање на Албанија во внатрешните работи на Македонија со што оставија простор во кој сите спекулации според кои Рама работи по нивна сугестија ги претворија во реални сценарија.

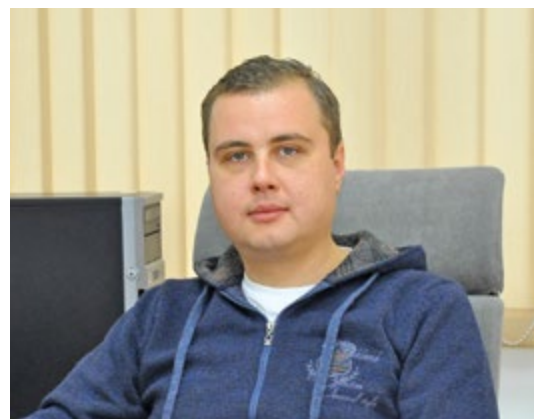
И Рама и актуелната администрација во заминување во САД и бриселската бирократија знаат дека не смеат да дозволат поради нивната омраза кон ВМРО-ДПМ-НЕ да воведат нови принципи на однесување на Балканот затоа што можат да бидат доживевани како дозвола за менување на границите во регионот. ■

СТАКЛЕНА ТИШИНА!

И покрај празничната еуфорија, која надве-натри ја протркалавме изморени од измачувачките избори, во воздухот остана да ечи запрепастувачки молк. Што, всушност, се случува на политичката сцена во Македонија? Громогласно ништо или нешто заткулисно. Ги нема „стандардните“ политички комбинаторики иако, повеќе од јасно, победникот е познат - тоа е „Коалицијата за подобра Македонија“, на второ место сосема (не)заслужено, со сестрана логистика, високо се искачи опозицискиот избор „За живот“, а остана да виси само јазичето на вагата (албанскиот политички блок), кое, нели, според доброконципираната замисла на „чадорот“, треба да претежне налево или надесно во формирање на идната македонска влада

Ајде да отвориме дел од можните комбинаторики. Доколку, како што е ред и поредок, односно во согласност со законот, најдоцна

до 9 јануари, претседателот Иванов му го довери мандатот на победникот, односно на лидерот на ВМРО-ДПМНЕ, тогаш очекувано е тој да го повика

Пишува | м-р Љубчо Пренцов,
органizaциски секретар на ГРОМ -
Граѓанска оиција за Македонија

победникот од албанскиот политички блок Али Ахмети и да формираат влада. Се разбира, таа со 61 пратеник би била на стаклени нозе и повеќе од очекувано е да ја зацврсти со уште еден албански партнер. Таквата влада би имала поддршка од минимум 63, а максимум 66 пратеници, која, исто така, ќе биде „климава“ ама не толку колку со едноставно просто мнозинство.

Доколку, пак, во Тирана е одлучено поинаку, и овие „полни со живот и радост“ што, конечно,

стекнаа шанса да формираат влада, тогаш таа би броела меѓу 61 и 64 пратеници. Повторно „климава“!

И во двете сценарија не ја вклучувам Беса, не од субјективни причини, туку од некоја политичка антиципација дека неа како да ѝ е проектирано местото на дежурна опозиција која треба да мати водата за да не биде бистра, а по можност да добие и некоја позначајна улога на „5-6 степени по Рихтер“ ако тоа им е алтернативата на протекторите. Се разбира, и затоа што им веруваме дека со „криминалците од ДУИ во никој случај нема да седнат на иста маса“ (се разбира за Тирана тоа не важи!) иако се знае дека без ДУИ, практично, не може да се формира влада.

Со оглед на целата ситуација, и на мало дете му е јасно дека Република Македонија мора да се соочи со уште едни предвремени парламентарни избори. Според мене, тоа не е ниту лошо ниту страшно, од аспект на демократијата, бидејќи на граѓаните им е повеќе од јасно, по овие избори, кој за што се залагал во оваа држава.

Но, затоа, пак, неминливо ми е чувството на горчина во устата дека токму оваа варијанта најмалку ја посакуваат надворешните ментори и кројачите на „животот“. Сценаристите си дозволија заслужен божикен одмор од сработеното и кои, всушност, ја посипаа државата со празнична летаргија, додека нивните ученици-извршители влегоа во политички целибат бидејќи и онака не знаат што треба и што имаат да кажат за иднината на Македонија. Медиумите молчат, герилата некако замре, дури нема ни дневна доза „плукање“, колку да држи „влага“ додека работите повторно не се разбуричаат.

Доколку СДСМ, по некои екстремно радикални комбинаторики по странските зеле-

ни маси, успее да формира 69-мандатна влада, без ниту една албанска партија во опозиција, тогаш ВМРО-ДПМНЕ и „Коалицијата за подобра Македонија“ би останале единствена и осамена опозиција, на која веќе следните предвремени парламентарни избори сама ќе формира влада со 70 и повеќе сопствени места во Собранието. Од оваа опција им се крева коса на главата не само на домашните политички структури, туку и на сите оние амбасадори што не заминаа на „Божикен лов“.

Како и да свртиш, шегата на страна, Македонија веќе загази во втората фаза на латентна или поагресивна политичка дестабилизација. Дека не излеговме од криза ни е јасно, но како ќе се развива таа натаму можеме само да претпоставуваме. Доколку биде „латентна“, тоа значи влада на ВМРО-ДПМНЕ, ДУИ и една од помалите албански партии која ќе нема да има двотретинско мнозинство при донесување на клучните системски закони во законодавниот дом, а со тоа и за витални реформи за државата. Софистицирана опструкција во „бели ракавици“.

Доколку, пак, некој одлучи да игра на картата на експлицитна криза, тоа значи влада на СДСМ, која повторно ќе нема двотретинско мнозинство, но, затоа, пак, ќе има отворен раздор во македонското ткиво, што само по себе е криза која ќе можеме да ја следиме со дрон по улиците низ Македонија кога ќе се разлеат 455.000 гласачи кои во старт ќе бидат помножени со нула.

Ваквиот, релативен исход не сум сигурен колку го предвидува и го посакуваат странците, кои некако дискретно како да кажаа „ние до тука, а натаму сте сами“. А тие кутрите, сами ни до тоалет не одат. Две недели лабави, разбегани по туристички дестинации, типич-

но за 10 години опозициско дејствување. СДСМ е СДСМ. Си дојде на своето: не прави ништо, само одвреме-навреме ќе промрмори нешто. Толку од државничкото во нив!

Од друга страна, да ја ставиш на улица победничката коалиција е состојба која никој, барем во Република Македонија, не ја посакува. Дури ниту оние најотворените „демократи и борци за човекови права“ од проевропска провиниенција затскриени зад превезот на „отворено општество“, кои, сепак, сами си влегоа во уста, со критиката и скепсата за перспективите на Европска унија, версус пенетрацијата на национални држави.

Реалноста на „Брегзит“, га-лопирачкиот раст на популарноста на Ле Пен, зголемувањето на евроскептицизмот во Италија, Австрија и во Унгарија сериозно го замислија дури и „гуруто“ на македонската опозиција, прочуениот филантроп Џорџ Сорос, кој отворено призна дека концептот на „отворена Европа“ благодарение на Германија и останатите доверители во ЕУ е речиси поразен. Згора на тоа е победата на Трамп во САД, која навестува поинтровертна политика на светскиот пример за демократско општество, а не светлата перспектива за онаа ЕУ за која, нели, сите сонуваме, е судбината на СССР во 90-тите години на минатиот век. Така мисли Сорос, а нему, нели, му веруваме?!

Независно од оваа скептична приказна на Сорос, Македонија, треба да ги гледа сопствените национални интереси, да ја јакне економијата и да продолжи да се движи кон западноевропските вредности. Се разбира за тоа и треба и капацитет и континуитет во една стабилна влада. Во овие десет години покажавме дека го имаме и дека го можеме и првото и второто. ■

„ВЕСЕЛИОТ ЗАЈАК“

Пишува | Дџо Сџанковски

Кога ги носев моите пријатели Сем и Џоан од аеродромот „Александар Велики“ кон Скопје, кај Камник, населба Ченто, го здогледавме она чудно замочено – ресторан во ловечки стил – што гордо и свечено осветлено се издига над малото скопско брдо. Одеднаш како сите тројца да не обземе чудно егзалтирано чувство, кое не врати многу години наназад.

■ Се секавате ли?

■ Како не! – во ист глас ми одговорија Сем и Џоан, која сите ја викавме Џо.

Сем е скулптор од Санта Клара, Калифорнија, а Џо е неговата сопруга – антрополог и етнолог, која пред многу години како постдипломец спроведува антрополошко-етнолошки истражувања низ Македонија (тогаш сè уште во составот на СФРЈ). Најмногу од сè, таа му се посвети на истражувањето на феноменот на традиционалните магиски практики од Драчево. Често знаеше да каже дека Драчево е највибрантниот магиски центар во југоисточна Европа.

■ Како беше – „Веселиот зајак“, а?

■ Токму така, во Орегон, среде никаде.

„Веселиот зајак“ („The Happy Rabbit“) од Орегон, САД, беше слична ловечка крчма како таа на Камник. Таму се јадеше деликатесен дивеч, а посебен специјалитет на куќата беше такана-

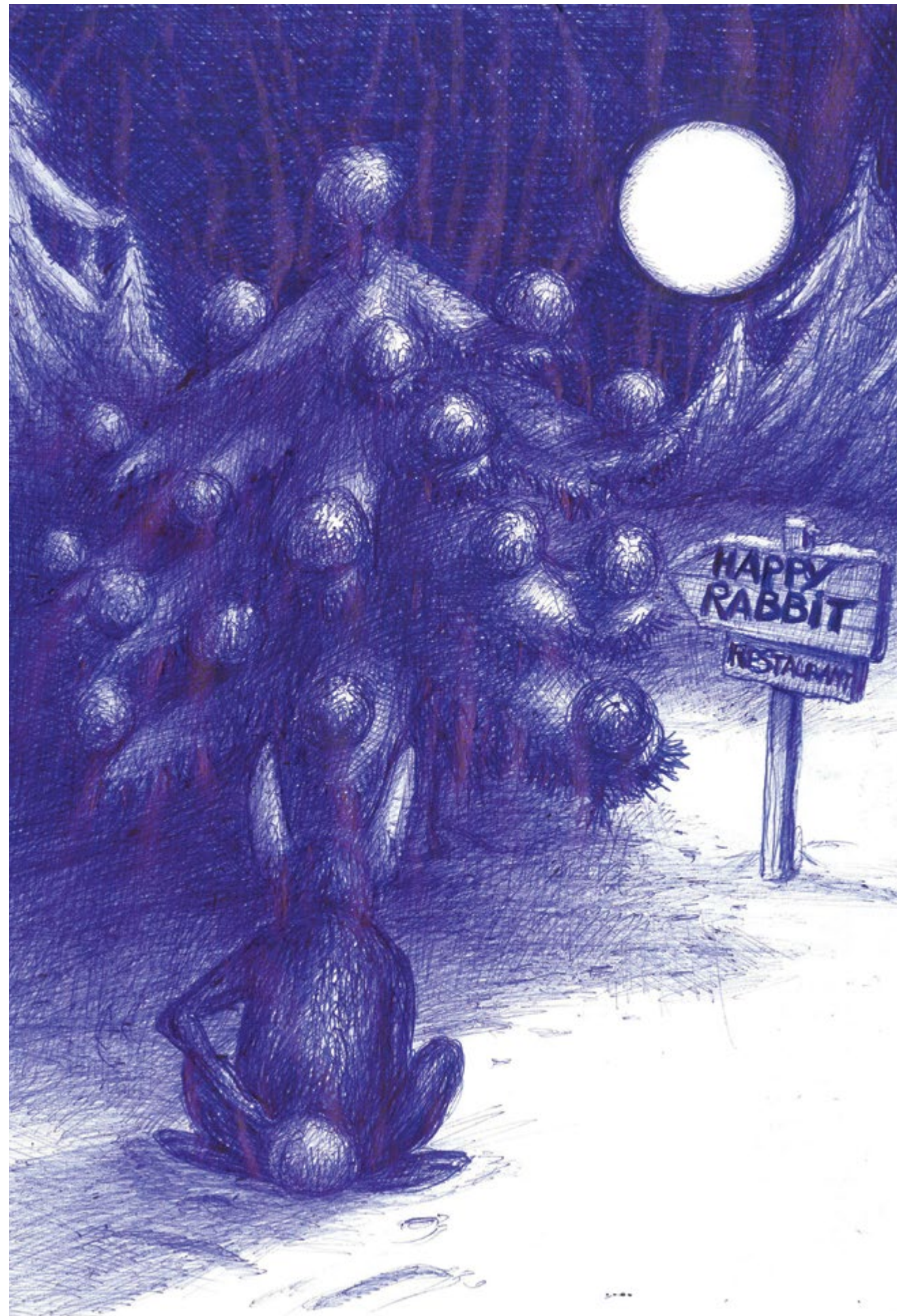
речениот – „Весел зајак“, по кој беа луди сите големи гурмани од регионот. За да јадете во „Веселиот зајак“, требаше да резервира-те место со недели однапред, а крчмата ја посетуваа богати гурмани, дури и од источниот брег, од Бостон, Њујорк, Филадельфија или, пак, Вашингтон Д.Ц. Понекогаш имаше страшна навалица од француски гости, кои ги м'кнеа наваму нивните роднини од Квебек, сите милионери.

Беше тешко да се најде, сè беше покриено со снег, едвај се распознаваше траекторијата на патот. Не и за богатите, нив ги чекаат специјални водичи, некогаш кога не е толку ладно ги носат со моторни санки.

Тие секогаш бараат екстравагантции.

Воопшто не ми фали нивниот свет. Напротив, наоѓам дека е бескрајно здодевен и неподносливо тривијален.

Џо беше од семејство на еврејски милионери од Калифорнија, но таа уште како студентка побегна од тој свет, прво во Портланд на студии, а откако дипломира, дојде во Македонија за на драчевските магиски традиции да ја подготви својата докторска дисертација. Потоа го сретна Сем, брилијантниот уметник и харизматичен човек од Сан Хозе. Сем беше Американец со шпанско потекло, темпераментот му беше многу сличен на нашиот,

понекогаш ми изгledаше како да сме пораснале заедно во Мичурин.

Не можам да заборавам на моментот кога стигнавме до „Веселиот зајак“. До денес се прашувам што се случи со нас таа ноќ?

Џо ја беше резервирала нашата маса пред три недели, беше Божик по Грегоријанскиот календар. Односите меѓу САД и СССР беа во идилична фаза. Комунизмот пропаѓаше со звуците на рокенролот. Горби беше најомилениот лидер на планетата. Му дадоа дури и Нобелова награда за мир.

Какво искуство! Се секаваш како се нароправме со зајачко?!

Да, никогаш нема да го заборавам тоа искуство.

По неколку часа гурмански експеријанс, тргнавме назад. На патот кон автомобилот, на некои педесетина метри од крчмата, на почетокот на густата борова шума покриена со снег, Џо здогледа една осамена елка, украсена со чудни украси. Овој енигматичен феномен не привлече и ние тргнавме кон елката. Одеднаш пред нас изрипа еден зајак од снегот и побегна кон шумата, оставајќи траги од своите шепи зад себе. Продолживме кон чудната елка.

■ Што е ова?! – се чудеше вцашено Сем, кој дојде најблиску до елката.

■ Shit!!! – елката беше украсена со туфни, кои, всушност, беа зајачки опашки, стотици зајачки опашки, закачени за гранките на елката, од некои од нив се уште сè цедеше крв врз белина на снегот. Тие требаше да претставуваат некаков тип лампиони. И, навистина, од далеку прилегаа на некакви космати новогодишни украси.

Одеднаш сите тројца не опфати неподносливо гадење и синхронно почнавме да се „козиме“ во снегот крај елката. Секое парче зајачко го истуривме тука, на тоа проклето место, кое одеднаш ни ја покажа најсуровата страна на

реалноста. Низ главите ни пројдоа безброј сурови сцени од ловови на зајаци. Едвај некако се собравме. Се замивме и освеживме со снегот. Тоа не врати во живот.

Но, бељата да биде уште поголема, кога се вракавме назад кон цивилизацијата, веќе истоштен и индиспониран за што било, одеднаш пред автомобилот истрча еден зајак. За да не го згazi, Сем нагло го сврте воланот и ние се излизгавме од патот удирајќи во еден бор во удолицата. Реалноста нагло се смени и стана сурова.

Исцрпени, по петнаесетина милји пешачење назад до „Веселиот зајак“, за да телефонираме на влечната служба, повторно се соочивме со најморбидното новогодишно дрво во Орегон. Се разденуваше, а дрвото стануваше сè поужасно и поужасно. Како некаков демонски тотем.

■ Кој го направи ова? – го праша Сем еден од келнерите.

Локалните Индијанци. Тие ловат зајаци за нас, а опашките ги закачуваат на елката. Секој ловец има своја гранка и се натпреварува со другите во бројот на опашки. Тој што до Нова година, индијанската Нова година, а таа е на пролет, ќе закачи најмногу опашки на својата гранка, добива бонус од 100 долари од кукава. Бизнисот цвета, а зајаци се котат. Имаме посебни котилишта за нив и програми за прехрана...

Кога, конечно, повторно бевме „on the road“, Џо почна да го споредува дрвото со зајачките опашки со сефовите полни со златните заби од логорашите, истргнати од нацистите за Третиот рајх да биде уште побогат, а крчмата „Happy Rabbit“ со Аушвиц.

Јас само можев да ви ја кажам старата балканска поговорка, мислам дека потекнува од влашката етничка заедница – бадијала си-рење само во стапица за глупци.

Секогаш прецизниот Сем ме исправи – бадијала морков само кај „Веселиот зајак“. ■

ДАЧИЌ НЕ МОЖЕ ДА ОСТАВИ ПОГОЛЕМА ЛУЗНА НА „ГРДОТО“ ЛИЦЕ НА МАКЕДОНЕЦОТ ОД ЗАЕВ

Балканот, како место каде што паролата „да му умре козата на комшијата“ е издигната највисоко, претставува темпирана бомба на која политичарите, водени од оваа парола, ѝ го забрзуваат тајмерот на бомбата без да знаат дека таа ќе не разнесе сите, никој нема да биде поштеден

Пишува | Никола Србов

Во 19 век Грција и Србија планирале заедничка граница, речиси среде денешна Република Македонија. Не сакале да ја играат Бугарија која, пак, така навредена правеше договори зад затворени врати со секоја земја посебно пред почетокот на војната. Бугарија реши да игра самостојно, па на Македонската револуционерна организација почна да ѝ дава оружје, многу оружје, но расипано и без патрони, доволен им бил впечатокот, страв им било да дадат патрони, да не случајно Македонците сами се ослободат.

Кога Македонија зачекори во својата независност, повторно се разгледуваа старите планови. Милошевиќ и Мицотакис седнаа на маса да ја делат Република Македонија, само не знаеме дали тоа го правеле на салфетка, замислувајќи дека се Черчил, Сталин и Рузвелт. Во 1992 година грчката армија почна воена вежба на нејзината северна граница и истата ја нарече, ни помалку ни повеќе, „Александрос“. Среди вежбата грчки воени авиони неколку пати навлегоа во македонското небо точно 37 километри, истата бројка на километри пред некое време ја спомнуваа грчки генерали сакајќи да дадат до знаење дека, доколку Балканот влезе во нов воен конфликт, тие имаат план се-

верната граница да ја бранат навлегувајќи 35 километри во Република Македонија. И така нештата имаат свој почеток во историјата, за која, пак, некои „умни“ глави во нашево општество велат да сме ја тргнале на страна бидејќи таа била само историја.

Но, како и да е, уште поинтересно е тоа што во „Мегали идејата“ составена од Венизелос во 19 век, границата на Грција требала да поминува точно 37 километри на територијата на денешна Република Македонија. Така водат политика мудрите политичари и успешните држави следејќи ја доктрината воспоставена длабоко во историјата. Но, да ја ставам историјата на страна,

да не ме укорат некои „умни“ глави.

Истиот период додека Грците правеа воени вежби на нашата јужна граница, средби одржуваа бугарскиот и албанскиот врв, средбите се однесуваа на предлогот на Милошевиќ и на Мицотакис. Оваа врска повторно доаѓа од историјата, овие две држави имаа своја граница на Групчин за време на Втората светска војна. За Бугарија е интересен и еден друг момент кој ретко кој го спомнува. Исто како што Бугарија ѝ даваше расипани пушки на Организацијата во 19 век, во 2001 година Бугарија ни даде 100 расипани тенкови. Пак беше важен впечатокот, ќе не спасувале „браќата“ од околу, а притоа кроеа размена на територии.

Во 1999 година, при почетокот на конфликтот на Косово, грчката армија повторно изведе воена вежба на северната граница, за секој случај, ако се разгори регионална војна тие да си го заземат својот дел, а подоцна дознавме дека тие знаеле пред нас и за тоа што ќе се случува во Македонија во 2001 година. За разлика од првата вежба која се викаше „Александрос“, втората се викаше „Филипос“. Не знам дали со неа го прославили поразот кој Филип Втори им го нанел пред две илјади и кусур години, но нејсе, ако е така, тогаш е малку мазохистички и тажно.

И сега, зошто не чуди изјавата на Ивица Дачиќ, кој кажа дека биле будали што Република Македонија ја признале под уставното име и со тоа си ја нарушувале дружбата со братска Грција? Мала дигресија, братството помеѓу Србија и Грција го кумуваше Русија, ова нека стои како фуснота, дека е нотирано.

Дачиќ има целосно право и слобода да кажува сè што му лежи на душа, очигледно не го научиле дека надворешната политика деведесет проценти е глума, нема емоција, но кој да го научи кога учител му беше Милошевиќ.

Проблемот е кај нас Македонците. Не, не сме криви како што вели Заев, проблем е тоа што многу внесуваме емоција во политиката, мислам општо, за впечатокот кај народот. Веднаш по изјавата на Дачиќ, едни почнаа да пишуваат „клети Срби, секогаш сте биле наши најголеми крвници“, а други пишуваа „така ни треба кога го признавме Косово и се скаравме со браќата Срби“. Првите забораваат дека Србите не ни се наши најголеми непријатели, а вториве забораваат дека Србите и не ни се баш некои „браќа“ бидејќи „братски“ народи едноставно не постојат. По сите логики, доколку сме

браќа, значи не сме два различни народа, па се поставува прашањето дали овие што пишуваат за братски народи не негираат нас Македонците?

Признавањето на Косово беше наш државен интерес во дадениот момент, но истото важи и сега, мене искрено не ме интересира како некој ќе реагира кога јас си го гледам сопствениот интерес, згора на тоа, Република Македонија има направено толку отстапки кон Република Србија за кои ако почнеме да ги наведуваме ќе ни требаат уште 10 страни минимум, и тоа накратко напишани. Само запрашајте се каква ќе беше денес ситуацијата во Република Македонија доколку ние сè уште го немавме признаено Косово?

Очигледно, Дачиќ сака да води политика на реципроцитет, што пак јас многу го почитувам. Доколку тој решил сега да ги нарушува меѓусебните односи, во период кога на целиот регион му престои криза и закана, тогаш ние не треба да притрчуваме со извинувања за нашиот интерес или да му реплицираме на изјавите, важни се делата, туку да си ја земеме политиката во наши раце. Кога некој однатре ќе ви го отвори прашањето, како што тоа го стори Зоран Заев во предизборниот период, во тој случај изјавите на политичарите од соседството ви се најмалку виновни, тие беа и очекувани. Кога сме кај Заев и неговите изјави дека ние сме виновни, веднаш по изборите и грчката дипломатија почна да зборува за решавање на спорот со името и за некакви си предлози, во очекување сум да се јави и Бугарија со нејзините фамозни договори, итн.

Не е толку виновен тој што доаѓа непоканет колку што е виновен тој што му ја отвора портата на непоканетиот. Кој ти е крив што си го пуштил да ти влезе дома? ■

КАКО ДА СЕ ИСПОЛНИ ПРЕДИЗВИКОТ НАРЕЧЕН ЕКОНОМСКИ ПОРАСТ

Граѓаните на прагот на оваа година се исполнети со оптимизам во очекување на подобар живот, повисок стандард, повеќе вработувања. Основа за ваквите размислувања е економската политика што се водеше досега, а која даде евидентни резултати преку намалување на невработеноста, влез на многу нови инвестиции, економски пораст и покрај тешките услови за работење. Македонците сакаат да продолжат позитивниот тренд

Пишува | Александрија Сивковска

Задржување на позитивниот тренд на пораст на економијата преку политика што ќе создаде терен за такво нешто, развивајќи ги придобивките од досегашната политика, преку формирање влада во најкраток можен рок, нејзино транспарентно и отворено работење, функционални институции, инсталирање на бизнисот во врвот на политичката агенда и стратегија

за долгорочен економски развој, се дел од барањата на македонските компании за 2017 година. Најавите за нови инвестиции ѝ даваат позитивни вибрации на економијата, со што ќе се отворат нови работни места, а со тоа се очекува натамошен пад на невработеноста.

Граѓаните, пак, на прагот на оваа година се исполнети со оптимизам во очекување на подобар живот, повисок стандард, повеќе вработувања. Основа за ваквите размислувања е економската политика што се водеше досега, а која даде евидентни резултати преку намалување на невработеноста, влез на многу нови инвестиции, економски пораст и покрај тешките услови за работење. Македонците сакаат да продолжат позитивниот тренд. Според истражувањето на „Брига галуп“, 39 отсто се оптимисти дека 2017 година ќе биде подобра од 2016 година, а 33 отсто од граѓаните сметаат дека оваа година ќе биде година на економски просперитет.

Стопанството е малку повнимателно во очекувањата, со оглед на тоа дека подолго време се соочува со многу предизвици, внатрешни и надворешни фактори што влијаат на неостварување на предвидените деловни активности, како двегодишната политичка нестабилност, надворешните влијанија на емигрантската криза и тешкотиите во економиите на соседните земји. Стопанствениците очекуваат оваа година да биде економски тешка, со големи предизвици и турбуленции.

■ Во согласност со макроекономските показатели што се на располагање, 2016 година би требало да се заокружи со економски пораст од околу 2,5 проценти, а за 2017 година очекувањата се да се искачи до 3 отсто. Сепак, проекциите ги даваме внимателно бидејќи факторите на ризик сè уште се присутни и можат да влијаат

на вкупниот економски пораст – смета претседателката на Сојузот на стопанските комори (ССК), Данела Арсовска.

За Стопанската комора на Македонија, пак, клучни се три приоритети: постигнување договор меѓу приватниот и јавниот сектор, подготвување стратегија за долгорочен економски развој со претходно спроведување попис на населението и моделирање на коморскиот систем во насока на развој на државата. Оттаму велат и дека е неопходно изедначување на домашните со странските компании.

■ Бизнисот треба да биде во врвот на агендата на политиката, да се зголеми степенот на одговорност, да продолжат капиталните инвестиции, да се подобри состојбата во правосудството, да се постигне пораст што може да не прави конкурентни на другите пазари – препорачуваат од Стопанската комора.

Домашните бизнисмени воопшто не очекуваат дека работите во новата година ќе тргнат мазно, особено што изминативе две години политичка неизвесност беа причина да се загубат дел од странските пазари. Се губи пазарот надвор од Македонија. Се чувствува тоа намалување на договорите за 2017 година.

Дел од ризиците доаѓаат од надвор, од земјите од опкружувањето, кои се соочуваат со економски проблеми, од Европа и „Брегзитот“, од емигрантската криза. Ова се фактори што можат да ја однесат економијата во непосакуван правец.

За бизнисмените нема дилема – потребни се стабилни институции бидејќи продолжувањето на политичката криза неминовно ќе се одрази врз економскиот пораст.

■ Политичката нестабилност е еден од главните фактори за намалување на стопан-

скиот пораст на која било економија. Тоа се случува и во најразвиените земји, а се случува и кај нас – нагласува претседателот на Организацијата на работодавци на Македонија, Ангел Димитров.

Од домашните политички случувања и од надворешните случувања ќе зависи дали ќе се остварат проекциите за економски пораст в година, за нови работни места и за подобар стандард.

Буџетот за в година е тежок 3,3 милијарди евра, скроен е со проекција за пораст на БДП од три проценти. Според Министерството за финансии, буџетот се базира на три постулати: висок износ на капитални инвестиции, социјална заштита на најранливите категории граѓани и етапно намалување на буџетскиот дефицит за да се постигне фискална консолидација на среден рок. За капитални инвестиции се предвидени 438 милиони евра.

■ Определбата за постојано зголемување на јавните инвестиции изминативе години се покажа како добра за повеќе сектори, пред сè за градежништвото и за индустријата, затоа од 2009 година наваму континуирано се зголемува износот на капитални инвестиции во буџетот – објаснува Кирил Миноси.

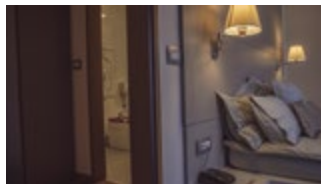
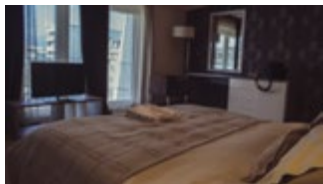
Народната банка проектира економски пораст од 3,5 проценти во 2017 година и 3,7 проценти во 2018 година.

■ Во 2017 година и во 2018 година очекуваме инвестициите и извозот да продолжат да бидат главните носители на порастот – велат од НБРМ.

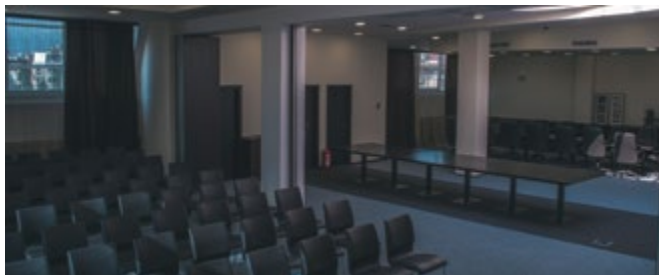
Светска банка за в година ни прогнозира економски пораст од 3,3 проценти, ММФ оди со прогноза за пораст од 3,2 проценти пораст на БДП, додека ЕБОР прогнозира пораст на македонската економија од три проценти во 2017 година. ■

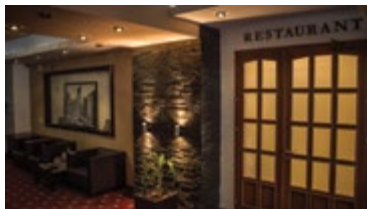
ЕЛИТ ПЛАЗА
Хотел и Бизнес Центар – Скопје
• • • www.eliteplaza.mk • • •
Нова приказна во градот

Нуди незаборавен престој на своите гости
со луксузно сместување, извонредна храна
послужена во елитен ресторан

**Модерен и луксузен
хотел со 4 ѕвезди**
Лоциран позади
Универзалната сала
во Скопје

2 комплетно опремени конференциски и свечени
сали за прослави, деловни простории како и катна гаража
на 5 нивоа во склоп на самиот хотел
.....
За миговите за релаксација и рекреација ЕЛИТ ПЛАЗА
нуди најсовремено опремени Фитнес и спа центар

ЕЛИТ ПЛАЗА - Хотел и бизнис центар Скопје • Тел: +389(0) 2 5514 888 | info@eliteplaza.mk | reception@eliteplaza.mk

БОЖИКНО ПОСЛАНИЕ НА ВЛАДИКАТА ПЕТАР

САМО СО ВНАТРЕШНА ПРЕРОДБА ЌЕ ГО НАЈДЕМЕ ПАТОТ ДО МИРОТ

ПЕТАР,

ПО МИЛОСТА БОЖЈА,

МИТРОПОЛИТ ПРЕСПАНСКО-ПЕЛАГОНИСКИ И

АДМИНИСТРАТОР АВСТРАЛИСКИ И НОВОЗЕЛАНДСКИ,

НА СЕТО СВЕШТЕНСТВО, ПРЕПОДОБНО МОНАШТВО И ВЕРНИТЕ ЧЕДА ВО
ПРЕСПАНСКО-ПЕЛАГОНИСКАТА И АВСТРАЛИСКО-НОВОЗЕЛАНДСКАТА ЕПАРХИЈА,

ИМ ИСПРАЌА МИР И БЛАГОСЛОВ, ПОЗДРАВУВАЈЌИ ГИ
СО РАДОСНИОТ ПОЗДРАВ,

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

„Еве, ви соопштувам
голема радост, која
ќе биде за сите луѓе;
зашто денеска ви се
роди во градот
Давидов спасител, кој
е Христос Господ“
(Лк. 2, 10-11).

† ВОЗЉУБЕНИ ЧЕДА ВО ХРИСТА БОГОМЛАДЕНЕЦОТ!

Премилата и преслатка тајна на боговоплотувањето на Божјиот Син денеска ги исполнува со радост и небото и земјата. Ангели-те пеат, пастирите се радуваат, мудреците брзаат, а Пресветата Богомајка бдее над своето чедо.

Праведниот Јосиф е збунет, а Ирод беснее од гнев. Ете, тој веќе слушнал за необичната ѕвезда, која го најавува раѓањето на новиот цар и смислува одмазда, да ја пролее крвта на недољните младенци. Божјата промисла се исполнува, тајна до тајна и чудо до чудо го исполнува денешниот празник.

Оваа голема радост, по повод сепраднониот празник Рождеството Христово, и нас, собраните во светите храмови, во домовите, по патиштата, во болниците, во институциите, на работните места, нè исполнува. Знаејќи го ова, место од страв и неизвесност, треба да бидеме обземени од радост и веселба, заедно со небесните сили, пеејќи ја Божикната ангелска песна: „Слава во висините на Бога, и на земјата мир, меѓу луѓето добра волја“.

Божик е почеток на нашето спасение! Боговоплотувањето е највеличествениот настан од создавањето на светот и човекот. Целта на воплотувањето на Бог Слово е спасение на човечкиот род зашто Слово то дојде во светот за „да го побара и спаси загубеното“ (Мт. 18, 11). Со своето воплотување, Спасителот ја издигна човечката природа од сетилното во натсетилното, од земното во небесното, од човечкото во божественото. Бог се јави како човек меѓу луѓето

БОЖИКНО ПОСЛАНИЕ НА ВЛАДИКАТА ПЕТАР

заради своето неизмерно човекољубие. На нашата падната и заболена природа ѝ беше потребен лекар: на паднатиот човек му требаше некој што ќе го подигне; на затлуканиот некој што ќе му го покаже патот; на заблудениот некој што ќе му ги врати вистинските човечки вредности; на затворениот во темница некој што ќе му ја објави светлината; на отугениот некој што ќе го откупи; на затворениот, заштитник; на робот, ослободител. Сето тоа човекот го добил во Богомладенецот Христос. Тоа, всушност, и била причината, да го поттикне Бога да слезе од небесата и да ја посети немоќната човечка природа, која се наоѓала во многу тешка и жална положба.

ВОЗЉУБЕНИ ПРАЗНИКОЉУПЦИ!

Бог го создаде светот, а потоа и човекот, за и самиот да постане човек, спасувајќи го човекот, па преку тоа и човекот да дојде до обожување. Истото тоа го вели и свети Иринеј Лионски: „Божјиот Син затоа постана и син човечки, за човекот да постане син Божји“. Во тајната на Христовото Раѓање е предобразено основањето на Црквата, која е негово тело, полнота и исполнување на воплотеното слово.

Во самото Христово раѓање, „победен е поредокот на природата“. И не само што е осветено „природното“ раѓање, туку се покажува и појавува и она натприродното раѓање: „И чудото од Твоео раѓање, јазикот не може да го искаже...“ Тоа е тајната на девственото раѓање од Светиот Дух. Во Христовото раѓање не се открива само славата на Богочовештвото, туку и тајната на Богомајчинството.

Љубовта на Богомајката се исполнува како застапништво и покровителство. Името „мајка“, насекаде означува „љубов“. Зашто, „многу може Мајчинското молење,

кое е упатено кон милостивиот владика“. Во тајната на воплотувањето се открива Божјата љубов, која слегува во светот и во него донесува мир и добра волја. Но, се открива и човечката љубов, која во смиението и покорувањето одговара на Божјото откровение. Па така, тајната на Раѓањето е слава на љубовта. Во тоа се состои радоста на божикното откровение. Свети Григориј Богослов вели: „Ако некој нè праша што почитуваме ние и на што се поклонуваме, нашиот одговор треба да гласи – ние ја почитуваме љубовта“. Зашто Бог толку го возљуби светот што го даде и својот Единороден Син, та секој што верува во него, да не погине, но да има живот вечен“ (Јн. 3, 16).

ВОЗЉУБЕНИ ЧЕДА ВО НОВОРОДЕНИОТ БОГОМЛАДЕНЕЦ!

Со воплотувањето на Синот Божји се создаде светото семејство, кое треба да биде образец на секое семејство на земјата. Како што Богомладенецот беше послушен на праведниот Јосиф и пресвета Богородица, така треба да бидат послушни и децата кон своите родители. Како што праведниот Јосиф и Пресвета Богородица се грижеле за Богомладенецот и го барале кога се изгубил, сè додека не го нашле во домот на Неговиот Отец – Црквата Божја, така и родителите треба да се грижат и да ги бараат своите деца, сè додека не ги најдат во домот Божји – Црквата Христова. А за да го постигнат тоа, потребно е да го откријат и признаат тајниот однос на Отецот и Синот во Пресветата Троица, спротивно, земното семејство станува бесмислено. Па така, љубовта и солидарноста меѓу луѓето, кои се темел на општеството, во меѓусебните односи се извртуваат во озборувања, измами, клевети, лаги, подмолност, злоба, кавги, раздори итн. Во едно такво општество, свое место нема ни мајчинството, ниту

татковството, ниту девственоста, ниту човекољубието. И можеби токму поради тоа, денес нема во структурата на владите, министерство за семејство, кое би било столб на општеството, зашто семејството е семејната-домашната црква и клетка на општеството, без кое не може да се замисли здраво општество.

Оттаму, апелираме до одговорните општествени фактори да се потрудат во најскоро време да ја воведат веронауката во училиштата, заклучно со средното училиште, како што го сторија тоа и во соседните, исто така, посткомунистички држави: Србија, Република Српска, Романија, Бугарија, Русија итн. Во спротивно, во обезбожениите семејства се урива семејната љубов, слога и разбирање, а како последици на тоа доаѓа до кризни состојби во општеството со несогледливи последици.

Денешниот човек стана мли-тав, инфантилен. Неговото срце е скаменето, а главата вжештена. Наспроти него е богобојазливиот човек, кој секогаш има(л) жешко срце и студена глава. Современиот човек станува еден вид цивилиен роб, кој лесно се преобраќа во дивјак штом ќе се дофати до секојдневните играчки: коцкањето, обложувалниците, навивањето, сите видови „забавна индустрија“ – бесплезните серии, неморалните филмови, па полека почнува да се самозадоволува чувствено и интелектуално, а сето тоа ја зголемува неговата дезориентираност и фрустрираност. Па така, наоѓајќи се во една таква урбана пустина, наречена од свети отци „долина на плачот“, тој поле-ка запаѓа во униние - безволен живот, и потоа паѓа во очајание, односно доброволно му ја предава душата своја на ѓаволот и станува целосно негов роб.

Затоа е потребно модерниот човек да започне внатрешна преродба, преку исполнување на евангелските начела и принципи. Тој е вистинскиот пат кон мирот, кој се остварува „не како што го дава светот“, туку како што го дава Христос, кој вели: „Мир ви оставам; Мирот Свој ви

го давам! Да не се бои срцето ваше“ (Јн. 14, 27).

Да се има мир Божји, значи да се има мир со Бога, со братот, со ближниот, со човекот, со сето Божјо создание. Ете, за еден таков небесен, вишен мир, Божјата Црква секојдневно се моли, а особено во овие божикни денови, за да ги загрее нашите студени срца таквиот мир, како би можел во нив да се роди Богомладенецот Христос, кој е нашата вера, нашата љубов, нашата надеж, нашиот мир.

НАЈМИЛИ НАШИ ДУХОВНИ ЧЕДА!

Од наша страна, потребно е да направиме сè што е во наша моќ, во нас да се роди Христос Богомладенецот. Потребно е да ги отвориме нашите души и срца за да постанеме и ние јасли за Новородениот Богомладенец.

Ако преку целата година тагата ни ги притиска срцата, барем во божикните и другите празници да се роди радост во нив бидејќи го славиме Раѓањето на Бога, кој се појавил како човек.

Ако преку целата година омразата ни ги труела срцата, барем денес да го исфрлиме отровот на омразата од нив зашто го славиме раѓањето на небесната љубов, воплотена во човечка природа.

Ако преку целата година гордоста и злобата ни ги вознемируваа срцата, денес во нив нека се родат кроткоста и смиението зашто го славиме раѓањето на оној, кој самиот се понизил за да го издигне паднатиот човечки род.

Ако преку целата година нашите срца трепереа во страв, од грижи за утрешнината, во страв од непријателите, во страв од болести, војни и смрт, денес да

го исфрлиме сиот тој страв зашто ангелите ни соопштуваат: „Не плашете се! Еве, ви навестувам голема радост, која ќе биде за сите луѓе; зашто денеска ви се роди во градот Давидов спасител, кој е Христос Господ“ (Лк. 2, 10-11).

На овој Божик да го молиме Бога за избавување на нашите браќа и сестри, христијани, кои се наоѓаат во големи неволји, маки и страдања на кризните подрачја низ светот, кои се современи маченици за верата во Бога. Бог нека ги заштити незаштитените од моќниците на овој свет, кои заради земни и преодни интереси убиваат мажи, жени, старци и деца, истребуваат народи без ниту малку милост да имаат во себе. Потребно е сите заедно да го дигнеме својот глас против сквернавењето на верата и човечкото достоинство!

Мирот Божји и Божјата волја нека бидат највозвишените принципи меѓу христијаните. Мирот Божји нека владее меѓу луѓето и народите, а добрата волја нека биде потврда на тој Божји мир.

Поздравувајќи ве со торжествениот поздрав:

МИР БОЖЈИ, ХРИСТОС СЕ РОДИ!!!

Ви го честитае празникот, Христовото раѓање Божик, мајката на сите празници и благословеното 2017 лето господово.

Ваш постојанен молитвеник пред Христа Богомладенецот;

МИТРОПОЛИТ ПРЕСПАНСКО-ПЕЛАГОНИСКИ И АДМИНИСТРАТОР АВСТРАЛИСКИ И НОВОЗЕЛАНДСКИ

† ПЕТАР

Рекоа, не порекоа

**ЉУБОМИР
ФРЧКОСКИ**

Новата влада ќе биде целосно опозициска, со сите албански партии внатре. Ми-

слам дека ни претстои реизбор на судовите, значи мора да се изведе операција за која е потребно голема мобилизација на генерален реизбор во која треба да бидат вклучени странците, во овој момент ние мораме да ги вклучиме странците во изборот. Тоа изгледа како протекторат, изгледа како темата на суверенитет, нека расправаат што сакаат.

**ВАСКО
ЕФТОВ**

Тие сметаат дека ако има 25 проценти или 22 процента Албанци дека треба

толку пари од буџетот да одат во средини каде што се мнозинство или каде што Албанците се на чело на локалната самоуправа. Тоа е таа нивна матрица и стратегија. Но тоа мора да биде бројчено и поткрепено. Треба да има попис каде што ќе се види кој колку броеви во рамки на Република Македонија.

**ЈОХАН
ТАРЧУЛОВСКИ**

Не очекував уште од првата седница некој да си посакува новогодишни жел-

би. Но, на сите нека ви е јасно, Уште многу ќе ме гледате и ќе се нервирате затоа што мене некој ме изгласал и јас имам одговорност пред својот народ и држава. Тука сум да ја бранам нашата кауза. Ако некому не му се допаѓам, има врати лево и десно слободно заминете. Среќни божиќни празници на сите. Битката почна!

ЛИЧНОСТ НА НЕДЕЛАТА

Стојан Витанов

ДОН ВИТАНО СТРУМИЧКА МИСТЕРИЈА

Роген како:
Сшојан Вишанов

Професија:
кум

Врска:
сограѓанин

Дваесет дена нацијата ја решава мистеријата – кој се најде толкав кум, кој му го одложи судењето на Заев за „Поткупот“. Не дека досега Заев одеше на судење, дали за „Пуч“ дали за „Поткуп“, но барем оправданијата му беа класични, повторувачки, па не паѓаа в очи, само службите му ги бележеа изостаноките. Но, овој пат, за да си даде значење, во духот на изборната победа што си ја припиша, си најде „вистинска причина“, и веднаш му се фатија зајадливите новинари и денгуби на „Твитер“.

Така, одејќи по патеките на кажаното, прво што направивме, застранивме. Заев

рече и нè завлече – бил на средба со амбасадорот. И на јуриш, удрихме по амбасадорот. Сепак, колку и да е Заев, колку и да си го знаеме, си викаме знае човеков кај бил, кој го примил. А, од друга страна, колку и да е тој амбасадор, судот си е суд, и тој треба редот да си го знае. Кога, ете ти го него, амбасадорот од Италија, си го испра кабајотот. „Не сум јас“, вели, „каде и да ви избегало детето, кај мене не дошло“, пишува.

Ајде, јуришот во рикверц и со боринчето тргнавме да трагаме по амбасадорот кој ти бил конзул, но во Амбасадата на Италија нема таква позиција, па иако тргнавме по конзулот, трагаме по конзуларниот кореспондент.

Ниту знаеме каде одиме ниту кого бараме, зашто тргнавме по кажаното. А не е ни човек да ни забележи - Заев рече оди на средба со амбасадорот, па СДСМ дека

ЛИЧНОСТ НА НЕДЕЛАТА

оди на средба со претставник на амбасадата, но во присуство на конзулот, а амбасадата вели нема конзул, а, можеби, и има, но само на интернет. На крајот амбасадорот и конзулот станаа конзуларен претставник, кој не е ни амбасадор, ни конзул, ниту вработен во амбасадата, туку сограѓанин - струмичанец.

„Во персоналот на Амбасадата на Италија во Скопје, всушност, не постои функцијата конзул. Со амбасадата соработуваат на доброволна основа и без финансиски надомест двајца конзуларни кореспонденти, што е предвидено од страна на Министерството за надворешни работи и меѓународна соработка на Италија. Тоа се Стојан Витанов во Струмица и Зоран Ристевски во Битола. Тие не се вработени, ниту се претставници на амбасадата. Немаат никаква моќ, дури и тие (ограничени) што се припишуваат на конзулите или на замениците почесни конзули. Според нашите информации, господин Витанов се сретнал

со лидерот на СДСМ, Зоран Заев, на 20 декември минатата година“, објаснуваат од амбасадата.

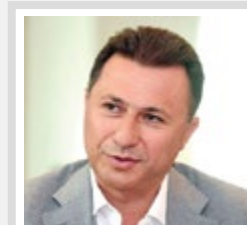
Како во секоја лага, позаплеткано не може да биде. И на толку плетканици, де амбасадор, де конзул, де конзуларен кореспондент, на крајот струмичанец, со кого, сигурно, би се видел и на пазар кога би се вратил дома во пашалакот.

Всушност, и не мора да се враќа, Струмица и така е позната во светот по тоа што градоначалникот ја води општината од Скопје, на далечинско, па колку ќе фати, толку ќе сработи. А и овој, дон Витано Струмички, и тој се чини не се врти многу по Струмица, туку по градоначалникот. Човекот има толкава богата кариера на кореспондент или што и да е што воопшто не му е проблем да најде време за водење на личниот и партиски алманах на струмичкиот градоначалник. Па, уредното човече, овој дон Витано, сече и лепи сликички од престоите на Заев и на другарите по амбасадите. ■ (РР)

Рекоа, не порекоа

**НИКОЛА
ГРУЕВСКИ**

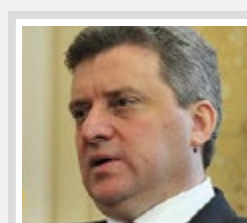
Полни со енергија, со позитивна енергија, со ентузијазам, со желба за нови успеси на целото општество и држава, со подготвеност да му се помогне на секој човек, на секоја индивидуа да успее, со добро потцртан план и стратегија влегуваме во 2017 година.

**ЕМИЛ
ДИМИТРИЕВ**

Политичката влада што треба да биде избрана треба да води сметка за интересот на народот и да ги решава секојдневните проблеми со кои се соочува народот, без алиби, без дефокусирања, без деструкција, туку со многу мудри одлуки, со многу труд и со посветен и одговорен пристап, со сопствени сили. И, пред сè, со почитување на државните и национални интереси на Република Македонија, ваква каква што е и за која се залагале и бореле нашите предци и во која треба да живеат во заедништво нашите поколенија.

**ЃОРЃЕ
ИВАНОВ**

Заштитата на државните интереси на Република Македонија, која подразбира зачувување и зацврстување на унитарниот карактер на државата, и системската реформа на системот за национална безбедност треба да бидат двата клучни приоритета на новата влада. Овие приоритети се неопходни, пред сè, поради многубројните закани со кои се соочуваме и внатрешните слабости што ги имаме.

ВО ФЕВРУАРИ СЕ ОЧЕКУВА ПИКОТ НА ГРИПОТ

■ **Што велат Вашите податоци, за разлика од лани, дали е зголемен бројот на пациенти што имаат проблеми со респираторниот систем?**

БАЕВСКА ВУЧКОВИЌ: Се наоѓаме во период од годината кога доминираат и се присутни респираторни инфекции. Секако, тие се поврзани и со студеното време, кое оди во прилог на јавување на повеќе респираторни симптоми на секој поединец. Студениот воздух предизвикува сензитивност на респираторната слузница. Дополнително, тука се и респираторните вирусни, грип и грипозните состојби. Оваа состојба е од ноември и се чувствува преку службите на Здравствен дом „Скопје“ каде што се обраќаат граѓаните како наши корисници. Посебно во овој период, кога е период на дружба, каде што, на едноставен начин, директно се пренесуваат овие инфекции. Токму во таа насока ние како здравствени лица секогаш апелираме да се почитуваат препораките, да се избегнуваат тие блиски контакти, да се одржува личната хигиена, да се зема доволна количина течности, да се проветруваат просториите.

Децата во градинките поради студеното време се малку на воздух, повеќе се затворени во колектив каде што малку се проветрува. Сето тоа придонесува овие респираторни инфекции да се прошируваат. Кога еден член во семејството има респираторен ефект, тоа се пренесува на сите други. Ова посебно се случува кај децата бидејќи кај нив многу малку може да ја одржуваат личната хигиена. Апелот е до родителите да ги воспитуваат децата да ја одржуваат личната хигиена. Токму затоа се создава состојба на зголемен број респираторни инфекции. Во овој период и хронично болните имаат основа полесно да развијат респираторни инфекции. Се случува преку

службите на итната медицинска помош да добиваме повици од хронично болните, каде што има егзерcebација на хроничното заболување, меѓутоа и нови инфекции. Тоа, главно, се потешки клинички форми на респираторниот систем, пневмонии, висока температура каде што има ограничено внесување течности преку уста и е потребна интравенска рехидратација. Пациентите се јавуваат во дежурните пунктови, посебно во период на виекнд, кога матичните лекари не работат. Најчесто доминираат респираторните вирусни, зголемена температура, кашлица, зголемен крвен притисок. Во овој период доминира патологијата на респираторните заболувања, кардиоваскуларните, покачениот крвен притисок, астма.

■ **Дали е зголемена активност на службите што се во рамки на Здравствен дом „Скопје“ во овој период?**

БАЕВСКА ВУЧКОВИЌ: Здравствен дом „Скопје“ покрива 24-часовна здравствена заштита за граѓаните на Скопје и на околните населени места на ниво на превентивна здравствена заштита, итна медицинска служба со домашно лекување и дежурните пунктови и специјалистичките кабинети. Во овој период чекалиците се преполни. Според информациите, матичните лекари дневно имаат меѓу 50 и 70 пациенти. Службата за итна медицинска помош е на терен, службата за домашно лекување, дежурните пунктови и новата служба „Ало докторе“, која во овој период интензивно се користи и тоа на ниво на целата република. За една недела имаме 1.800 јавувања. Главно, се јавуваат за главоболка, покачен притисок, кашлица, зголемена температура. Во овој период сите служби се со поголем обем на работа. Доминираат респираторните и кардиоваскуларните заболувања.

● ● ●
Живееме во урбана средина. Загадувањето е посебно изразено во Скопје бидејќи, главно, тука е сè концентрирано. Познати се предизвикувачите на загадувањето. Треба да проработи и свесноста на луѓето. Во Европа повеќе се користи јавниот превоз, отколку возилата

● ● ●

■ **Кога се очекува врв на грипот?**

БАЕВСКА ВУЧКОВИЌ: Вообичаено, февруари е месецот кога се очекува врв на грипот, кога децата ќе тргнат во второто полугодие во училиште. Меѓутоа, оваа година, во однос на лани, бележиме поголем број пациенти со респираторни симптоми. Во овој период, некарактеристично за ова време од годината, имаме и цревни вирусни. Тоа е поврзано со стилот на живот. Затоа постојано ги повторуваме препораките. Превенцијата е клуч на јавното здравје. Значи одржување на личната хигиена, соодветна облека, на бремените жени и на хронично болни не им се препорачува престој надвор на студено време. Да се пијат топли напитки, да се избегнуваат газирани сокови и алкохол. Важен е и сонот како дополнителна храна на организмот.

■ **Дали пациентите ги почитуваат овие препораки?**

БАЕВСКА ВУЧКОВИЌ: Во однос на летните месеци имаме многу позитивно искуство. Од летото 2012 година почнавме со превентивни активности за заштита од висока температура и од топлотни бранови и, навидина, допревме до граѓаните. Колапсите ни се сведоа на минимум. Во однос на децата, од лани кога се воведо пневмококната вакцина, која има добар одзив кај родителите, спречуваме едно заразно заболување од бактериска инфекција, која може да даде и потешки клинички слики кај помалите деца. Во овој период се чувствува дека помалку се присутни пневмококните инфекции. Меѓутоа, потребно е време да се постигне поголема заштита. Се надевам дека од следната година ќе се направи напор оваа вакцина да биде вклучена во редовниот календар за имунизација. За граѓаните беше обезбедена

и вакцината против сезонски грип. Системот се труди на секој начин да им помогне на граѓаните, посебно на тие што се ранливи категории.

■ **Дали загадениот воздух може да го наречеме уште и тивок убиец?**

БАЕВСКА ВУЧКОВИЌ: Живееме во урбана средина. Загадувањето е посебно изразено во Скопје бидејќи, главно, тука е сè концентрирано. Познати се предизвикувачите на загадувањето. Треба да проработи и свесноста на луѓето. Во Европа повеќе се користи јавниот превоз, отколку возилата. Се како дека загадениот воздух влијае на респираторната симптоматологија. Секој со личен придонес, но и системски, да се намали загадувањето.

■ **Како да се намалат болестите на респираторниот систем? Како се доведовме во ситуација секоје второ дете да биде болно, односно да има проблем со респираторниот систем?**

БАЕВСКА ВУЧКОВИЌ: Пораснатиот број респираторни инфекции доаѓа од начинот и од стилот на живеење. Јасно е дека не може секој родител да си дозволи детето да не оди во градинка и да биде во домашни услови и при најблагите симптоми. Но, за жал, кај нас не се почитува тоа. Кога во една група во градинка неколку деца имаат изразена респираторна симптоматологија, и другите деца се изложени и ризикуваат да се разболат. Малите деца немаат навика за одржување лична хигиена. Сето тоа дава услови тие инфекции да се прошират. И за болното дете е многу подобро неколку дена да биде во домашни услови. Така ќе се избегне и употребата на антибиотици. Симптоматската терапија и домашните услови помагаат да се надмине таа состојба, а на тој начин се заштитуваат и здравите деца да не се разболат. ■

Оваа година, во однос на лани, бележиме поголем број пациенти со респираторни симптоми. Во овој период, некарактеристично за ова време од годината, имаме и цревни вирусни. Тоа е поврзано со стилот на живот. Затоа постојано ги повторуваме препораките. Превенцијата е клуч на јавното здравје. Значи одржување на личната хигиена, соодветна облека, на бремените жени и на хронично болни не им се препорачува престој надвор на студено време, вели д-р Баевска - Вучковиќ

Разговараше | **Александра М. Бунгалевска**
Фото | **Александар Ивановски**

Вирусни, грип и грипозни инфекции се најчести за овој период од годината. Според лекарите, во февруари се очекува пикот на грипот. Амбулантите се преполни, а матичните лекари дневно имаат меѓу 50 и 70 пациенти.

■ **Превенцијата е клуч на јавното здравје. Тоа подразбира**

одржување на личната хигиена, носење соодветна облека, на бремените жени и хронично болни не им се препорачува престој надвор на студено време. Да се пијат топли напитки, да се избегнуваат газирани сокови и алкохол. Важен е и сонот како дополнителна храна на организмот – вели во интервју за „Република“ специјалист д-р Татјана Баевска – Вучковиќ, директорка на ЈЗУ Здравствен дом „Скопје“.

ДЕЈАН ПРОЈКОВСКИ, РЕЖИСЕР И ДИРЕКТОР НА МАКЕДОНСКИОТ НАРОДЕН ТЕАТАР

ЧОВЕК ВО УМЕТНОСТА НЕ МОЖЕ ДА ПОСТОИ БЕЗ СОНИШТА

За 2017 година Пројковски најавува две големи европски режисерски имиња, нов, огромен мјузикл направен според лиценца, сериозна разработка на детската сцена, враќање кон некои домашни автори, кои ќе се обидат повторно да ги претпочитаат и да им го најдат контекстот во денешнината

Разговараше | **Александра М. Бундалевска**
 Фоџо | **Александар Ивановски**

Дејан Пројковски повеќе од една година е директор на Македонскиот народен театар (МНТ), а воедно е еден од најактивните режисери во земјата и во странство. Освен што режира театарски претстави, тој соработува и со ансамблот на Македонската опера и балет (МОБ) каде што ја режираше спектакуларната опера „Евгениј Онегин“. Го очекува и режијата на мјузиклот „Тајно моја“, кој ќе се постави на сцената на МОБ. Соработува со дизајнерката Тања Кокев (Кларис) и со Македонската филхармонија, а во почетокот на следната година заминува за Истанбул, каде што ќе ја режира „Ромео и Јулија“. Претставата „Буря“ во Подгорица предизвика вистинска бура во Црна Гора, а ја паметиме и неговата работа во театрите во Русија.

Тој е иницијатор и на „Ноќ со ѕвездите“, едно поинакво славење и празнување на Нова година во кое беа споени театарот, музиката и стендапот, со еден збор, ноќ за паметење каде што главни ѕвезди беа актерите и шоумените Игор

Џамбазов и Сашко Коцев, во придружба на „Гуру харе бенд“. МНТ организираше и новогодишен маратон каде што цената на билетот беше популарни 100 денари, а публиката можеше да ужива во шест претстави.

■ **МНТ полека, но сигурно се наметнува како еден од важните театарски центри во Југоисточна Европа и тоа е наша сериозна заложба** – вели во интервју за „Република“ Пројковски.

За 2017 година Пројковски најавува две големи европски режисерски имиња, нов, огромен мјузикл направен според лиценца, сериозна разработка на детската сцена, враќање кон некои домашни автори, кои ќе се обидат повторно да ги претпочитаат и да им го најдат контекстот во денешнината.

Пројковски е во брак со актерка на Драмски театар Билјана Драгичевиќ - Пројковска со која имаат два копродукциски проекта, ќерките Дарија и Антонија.

ги препознале креативните предизвици. Продукцијата, и тоа што го гледаме, како и посетеноста покажуваат дека сме наишле на одличен прием кај публиката и на фестивалите во странство. Се движиме во точна насока и треба да продолжиме од проект во проект да си даваме нови предизвици, кои секогаш ќе бидат нов стимул за сите нас.

■ **Годината што изминува беше мошне успешна за Вас како режисер и како директор на националниот театар. Имавте премиера со „Соларис“ во Виена, „Прекината одисеја“ во Скопје и во Полска, гостувања во Романија и во Русија. Се развива ли МНТ како што сакате?**

ПРОЈКОВСКИ: МНТ полека, но сигурно се наметнува како еден од важните театарски центри во Југоисточна Европа и тоа е наша сериозна заложба. Нормално беше силната продукција што ја создаваме да резултира со наши гостувања. Едно од најуспешните гостувања воопшто во историјата на МНТ се случи годинава во Виена со фестивалот „Винер фествохен“ каде што сме копродукенти-партнери со фестивалот од Виена. Трите светски премиери се случија во Виена. Тоа е сериозно завршена успешна приказна. Бевме во селекција со тоа што е, буквално, најдоброто од Европа во моментот. На еден начин, МНТ беше во театарската Лига на шампиони во Виена. Истото ни се случи во Клуж, Романија. Тоа е голем, сериозен фестивал, кој ги селектира најдобрите продукции на националните театри и тука повторно бевме

■ **Дали сте во период кога како директор на МНТ ги пронаоѓате вистинските креативни предизвици?**

ПРОЈКОВСКИ: Тоа што е важно е дека МНТ во моментот, по три години во новата зграда, може да се каже дека е профилиран во тој нов естетски правец, кој си го зададовме со

влезот во новата зграда и мислам дека по огромниот спектакл како што беше „Мајсторот и Маргарита“ на Иван Поповски, „Животот е прекрасен“ на Морфов, потоа „Тартиф“ на Галин Стоев, мјузиклот „Чикаго“, кој беше првиот бродвејски мјузикл со лиценца во Македонија, може да се каже дека точно сме

во една неверојатна програма, која сама за себе говори кое е нивото на МНТ. Со „Прекината одисеја“, која ја работевме со полскиот партнер, мислам дека им се оддолживме на децата-бегалци од Егејска Македонија. Направиме претстава, која, конечно, ја третира темата како што треба. По 10 изведби низ Македонија, тоа што беше за нас вистински празник и радост беа десетте претстави во Полска. Кога играте македонска приказна, македонска историја во друга земја, големо е значењето и гордоста на сработениот проект. Сите претстави ги игравме во полни сали.

■ **Секогаш одбирате масовни претстави и по габарит и по значењето што го носат. Зошто постојано избирате да работите големи автори?**

ПРОЈКОВСКИ: МНТ ја носи одговорноста како национален театар и, според моето мислење, тој треба да биде театарската водилка и театарската гордост на една земја. Тука е местото на големите спектакли и претстави. Сега влегуваме во вистинска фаза за МНТ каде што ја добивме зградата и ги имаме сите технички капацитети за да создаваме големи претстави. Но, тоа што е многу важно е дека имаме актерски ансамбл со кој апсолутно се гордеам и сметам дека тоа е нашиот главен адут. МНТ го има предвидено правецот на тој „железен репертоар“ на враќање на сцената на големите, класични дела. Со оглед на тоа што во моментот го нуди телевизијата или други медиуми, театарот стана единствено место каде што се враќаат големите, вистински теми, каде што сè уште човекот е центарот на светот.

■ **Дали за еден уметник е важно да патува, да се среќава со колеги од различни земји, да разменува искуства?**

ПРОЈКОВСКИ: Патувајќи, човекот станува духовно побогат, поискусен. Само така може да

придонесе во средината во која работи. Многу е важно искуството, собирањето на различните начини на работа, на методологии. Патувањето и средбата со колеги за еден уметник е апсолутно важно, особено ако говориме за менаџерски позиции или позиции каде што треба да води театарот и да се насочува кон каде треба да движи.

■ **Вреди ли да се бориме за остварување на своите соништа?**

ПРОЈКОВСКИ: Човек во уметноста не може да постои без соништа. МНТ е театар што многу сонуваче, но, во исто време, сите заедно на сцената се обидуваме да ги остваруваме нашите соништа. Се ова што ни се случува изминатиот период е, навистина, остварување на голем број на соништа. Велат дека човек за да сонуваче треба да биде доволно возрасен за да знае што посакува, односно сонуваче, а од друга страна, да биде доволно млад за да има снага и сила да ги исполни соништата. Така се обидуваме да го движиме МНТ – од една страна со своите 73 години историја како дрво со длабоки корења да бидеме доволно возрасни, мудри да знаеме што сакаме, што сонуваче. Од друга страна, со сета актерска и креативна енергија да бидеме силни и да може да ги остваруваме нашите соништа. Со секоја премиера, со секој аплауз, ние веќе следниот ден почнуваме повторно да сонуваче. Мислам дека тоа е смислата на театарот.

■ **Освен во Македонија, режирате и во странство. Последната претстава „Бура“ во Подгорица помина одлично. Како се наоѓа време да се подготвуваат големи претстави и да се менаџира МНТ?**

ПРОЈКОВСКИ: Кога човек се занимава со уметност и е на менаџерска позиција многу е важно да најде време за да го развива и да го негува уметникот во себе. Уметноста, особено театарот, го диши мигот. Театарот е единствена уметност што

е сега и тука и секогаш зборува за мигот, така и авторите и менаџерите мора да го живеат тој миг. Многу е важно човек секогаш да биде во полна креативна снага. Само така може да помага и на куката што ја води и да ги остварува контактните надвор, да знае што е во моментот важно, да ги следи трендовите.

■ **Ја режирате спектакуларната опера „Евгениј Онегин“ во МОБ, пред тоа „Змејовата невеста“, сега ве очекува и режијата на мјузиклот „Тајно моја“. Како Ви се чини гостувањето во МОБ?**

ПРОЈКОВСКИ: Операта за мене е едно многу убаво откритие како режисер. По две режирани опери, со нетрпение ја чекам следната средба со ансамблот на МОБ. За мене операта отвори ново креативно поле, нова

можност каде што можам да се заигравам на еден поспецифичен, поинаков, но, сепак, сопствен режисерски јазик. Следна фаза е мјузиклот „Тајно моја“. Мислам дека со „Бура“, кој е еден огромен спектакл во Црна Гора, и „Евгениј Онегин“ го надминав стресот со голем број луѓе, голема продукција, големата одговорност на денот на премиерата. Човек кога ќе го надмине тој стрес се враќа на почетокот – дека театарот е игра и како мало дете се обидувам колку што е можно повеќе луѓе да ги заразам да влезат во таа зараза, таа игра наречен театар и сите заедно да се заиграваме.

■ **Долго време соработувате и со Тања Кокев (Кларис), со Македонската филхармонија...**

ПРОЈКОВСКИ: Тања во себе го има чувството за театарност

и знае да си игра со костимите, со стиловите, што е многу интересно за мене. Драго ми е што се случи одлична ревија со одлични коментари. Човек кога работи ревија треба да се труди максимално да помогне за присутните да влезат во светот и креацијата на креаторот. Кога се работи со креатор како Тања, задоволството е големо.

■ **Што содржи програмата на МНТ за 2017 година?**

ПРОЈКОВСКИ: Можам да највам две големи европски режисерски имиња со кои мислам дека ќе отидеме уште еден чекор погоре. Можам да највам огромен мјузикл направен според лиценца, сериозна разработка на детската сцена, враќање кон некои домашни автори. Ќе се обидеме повтор-

но да ги претпочитаме и да им го пронајдеме контекстот во денешнината.

■ **Ќе режирате ли наскоро претстава во која ќе игра вашата сопруга, актерката на Драмски театар Билјана Драгиќевиќ-Пројковска?**

ПРОЈКОВСКИ: Билјана играше во мојата прва претстава што ја работев во Драмски театар, „Падот на невиноста“. Оттогаш не сме се сретнале на сцената. Многу ја почитувам Билјана како актер бидејќи има посебен сенс, специфичен актерски израз и мислам дека сигурно може да се роди интересна соработка. Имаме два успешни копродукциски проекти – две ќерки. Поголемата ќерка ќе биде актерка, а помалата нè режирате сите по дома, мислам дека ќе биде режисер. ■

ЕКСКЛУЗИВЕН БОЖИКЕН КОНЦЕРТ СО ЏУЛИЈАН РАХЛИН

Џулијан Рахлин е еден од највозбудливите и најпочитувани виолинисти на нашето време. Во последните 27 години тој ја маџепсува публиката низ целиот свет со неговиот исклучително богат звук, беспрекорна изведба и маестрална интерпретација

Пишува | Невена Појовска

На 7 јануари со Македонската филхармонија ќе настапи славниот австриски виолинист Џулијан Рахлин на ексклузивен божикен концерт. На програмата се увертира од операта „Крадливата страчка“ од Росини, „Танцот на цвеќињата“ од балетот „Оревокршачка“ и Панорама и Валцер од балетот „Заспаната убавица“ од Чајковски, валцерот „Виенска крв“ од Штраус, увертира од операта „Руслан и Лјудми-

ла“ од Глинка, „Стара Виена“ од Годовски, како и премиерите на „Убавиот Рузмарин“, Минијатурен виенски марш, „Љубовна тага“ и „Љубовна радост“ од Фриц Крајслер.

Македонската филхармонија со огромна радост го најави гостувањето на прочуениот виолинист Џулијан Рахлин. Концертот ќе се одржи напладне, а виенските маршеви, романтични увертири, попу-

ларните танци и љубовните теми ќе ја разнежат публиката на големиот празник.

Џулијан Рахлин е еден од највозбудливите и најпочитувани виолинисти на нашето време. Во последните 27 години тој ја маџепсува публиката низ целиот свет со неговиот исклучително богат звук, беспрекорна изведба и маестрална интерпретација.

Рахлин соработувал со најпрестижните диригенти и оркестри, а неговата желба да ги проширува сопствените музички хоризонти ќе го одведе и во сферата на диригирањето, а чести ќе станат и неговите изведби на виола.

Неговите турнеи се постојани, а оваа концертна сезона настапи во Европа и во Северна Америка со Националниот оркестар на Франција под диригентската палка на маестро Даниеле Гати, потоа настапи на отворањето на сезоната со филхармонискиот оркестар „Ла Скала“ со маестро Рикардо Шаји, како и на фестивалот во Луцерн со маестро Марис Јансонс...

Од неговите последни ангажмани се издвојуваат настапите во „Музиквереин“ во Виена со Минхенската филхармонија и маестро Семјон Бичков, како диригент со Англискиот камерен оркестар, соработката со виолончелистот Миша Мајски

и пијанистот Итамар Голан, со Лондонската филхармонија и Андреј Борејко, со Баварскиот државен оркестар и Зубин Мехта, со Симфонискиот оркестар на Бостон и Алан Гилберт, но и со Филхармонијата на Санкт Петербург и Јуриј Темирканов.

Во 2012 година беше дел од светската премиера на Двојниот концерт на современиот полски композитор Кшиштоф Пендереcki со Баварскиот симфониски оркестар и диригентот Марис Јансонс, дело нарачано од „Музиквереин“ и посветено токму на Рахлин.

Џулијан Рахлин е роден во Литванија во 1974 година, но се

преселил во Виена во 1978 година. Студирал виолина со еминентниот педагог Борис Кушнир на Виенскиот конзерваториум стекнувајќи го основното образование од руската традиционална виолинистичка школа, а земал приватни часови кај маестралниот Пинхас Цукерман, кој му ја внел страста и за свирење виола. Меѓународната слава ќе ја стекне буквално преку ноќ кога во 1988 година ќе ја добие наградата „Млад музичар на годината“ на Евровизискиот меѓународен натпревар во Амстердам. Тогаш ќе биде забележан од маестро Лорин Мазел, кој ќе го покани да настапи на Берлинскиот фестивал со Францускиот национален оркестар и

на европска и јапонска турнеја со Питсбуршките симфоничари. Рахлин ќе стане и најмладиот солист кој некогаш свирел со Виенската филхармонија, правејќи го своето деби со маестро Рикардо Мути. По препорака на Марис Јансонс пак, студирал диригирање со Софи Рахлин.

Од почетокот на својата кариера, всушност, тој свира со најголемите светски оркестри и со врвните диригенти како Јансонс, Фишер, Ашкенази, Мути, Превин, Еса-Пека Салонен, Темирканов, Мењухин, Мехта, Маринер...

Покрај Мајски и Голан, како камерен музичар настапувал и со други врвни уметници како Ростропович, Кремер, Аргерич, Венгеро... Џулијан Рахлин зад себе има голем број снимки и издава албуми за „Дојче грамфон“, „Сони класикал“ и „Варнер класик“ – сите високооценети од критиката. Особено значајни

се снимките на Концертот за виолина и Серенадата од Сибелиус со Питсбуршките симфоничари под палката на Лорин Мазел, потоа Виолинскиот концерт од Сен-Санс, Виолинскиот концерт од Виенавски со Израелската филхармонија и маестро Мехта, како и Првиот концерт за виолина од Прокофјев и Виолинскиот концерт од Чајковски со Симфонискиот оркестар на Московското радио под диригентство на Федосеев.

Во 1998 година магазинот „Мјузик мануал“ ќе го прогласи за музичар на годината, а во 2000 година му е доделена меѓународната награда на славните на Музичката академија во Сиена. Свири на виолина „страдивари“ од 1704 година. Од неговото деби како диригент, пак, во 1988 година, Рахлин предводи голем број симфониски и камерни оркестри, а чести се неговите настапи во кои ја игра двојната улога – и како виолинист и како диригент. ■

СЕРВИС „ЏЕРСИ“

ЛИДЕР ВО СВОЈАТА ДЕЈНОСТ

- Репарирање и одржување камиони со употреба на специјализиран алат;
- 12-метарска рамка за исправање шасии, единствена на Балканот;
- Хитер машина за загревање шасии без оштетување;
- 17-метарска комора наменета за бојадисување;
- Компјутерско штелување геометрија на предна и на задна оска на камиони и на комбиња.

ТЕЛ. 02/2464-564

e-mail: jersy@jersy.com.mk

„Две сестри“ од Џон Греам

„Две сестри“ е дело на Џон Греам, кое е насликано во 1944 година. Денес оваа слика се наоѓа во Музејот на модерна уметност во Њујорк.

Роден во Украина како Иван Домбровски, Греам бил клучната фигура во уметничкиот свет во Њујорк, особено во периодот на апстрактниот експресионизам. Во тоа време Њујорк е главен град на уметноста.

„Две сестри“ е негово ремек-дело. Видливо е влијанието од Пикасо и од Матис во неговата работа. ■

ТОП 5 НАГЛЕДАНИ ФИЛМА

1

РОУГ 1: ПРИКАЗНА ОД ВОЈНА НА СВЕЗДИТЕ
ROGUE ONE:
A STAR WARS STORY

Заработка: 49.500.000 \$

Жанр: акција
Режија: Герет Едвардс
Актери: Фелисити Џонс,
Диего Луна,
Алан Тудик

2

ПЕЈТЕ СО НАС
SING

Заработка: 42.800.000 \$

Жанр: анимиран
Режија: Кристоф Лорделет,
Герт Џенингс
Актери: Метју Меконахи,
Рис Винтерспун,
Сет Мекфарлен

3

ПАТНИЦИ
PASSENGERS

Заработка: 16.200.000 \$

Жанр: авантура
Режија: Мортен Тилдам
Актери: Џенифер Лоренс,
Крис Прат,
Мајкл Шин

4

МОАНА
МОАНА

Заработка: 11.000.000 \$

Жанр: анимиран
Режија: Рон Клементс, Дон Хол
Актери: Двејн Џонсон,
Аули Карваљо,
Рејчел Хаус

5

ЗОШТО ТОЈ?
WHY HIM?

Заработка: 10.600.000 \$

Жанр: комедија
Режија: Џон Хамург
Актери: Зои Дојч,
Џејмс Франко,
Танци Амброуз

КНИЖАРНИЦАТА „АНТОЛОГ“ ПРЕПОРАЧУВА:

1

Ние
предметите
Жарко
Кујунџиски

2

Убиство во
Капали чаршија
Есра
Туркекул

3

Случајот
Кукоцки
Људмила
Улица

4

Кука од хартија
Карлос Марија
Домингес

5

Смртта
вози ауди
Кристијан
Банг Фос

Мојата музика
ќе биде тука
засекогаш.

-Боб Марли

БРЕНД КОНЦЕПТИ | МУЗИЧКИ ИКОНИ

БОБ МАРЛИ

МУЗИЧКА ЛЕГЕНДА ШТО ПРОПАГИРАШЕ МИР ВО СВЕТОТ

Пишува | Соџир Косиџов

Пејач, гитарист, текстописец и модерен херој што изврши вистинска револуција во музичката сфера. Неговата главна визија беше „Еден свет, една љубов“, инспирирана од неговата голема верба во заедништвото на луѓето, народите и мирот во светот. Овој иновативен, визионерски и револуционерен уметник често беше нарекуван месија од третиот свет. И по толку години од неговата смрт, го задржа легендарниот статус на музичка икона обожавана на сите четири страни на светот. Боб Марли беше и остана најхаризматичен музичар на сите времиња. Зад митот за кралот на регето можеме да ја видиме приватната страна на човекот кого вистински го познаваа многу малку луѓе. Многу нешта во врска со него останаа таинствени. Боб Марли потекнува од Јамајка, а беше славен низ Африка и низ целиот свет. Во Африка го сакаа како апостол на африканското обединување, а го перципираа како харизматичен музичар, забавувач, композитор, поет и филозоф чијашто основна страст се засноваше врз корените од континентот во кого се создадени музичкиот африкански ритам и, секако, тапанот што зборува. Тој беше човек со цврста намера и желба да го сузбие злото и да ги обедини сите луѓе. Во секоја пригода изјавуваше дека постои само една работа што сака да ја доживее и виде со свои очи. Со целиот капацитет на своето срце и со најдлабоките дамари на душата посакуваше човековиот род да живее заедно - црни, бели, Кинези, сите заедно. Своите животни идеали и цели најдобро ги остваруваше преку својата музика. Беше крал на реге-музиката, музика со која ги раздвижи луѓето речиси на сите континенти. Заслужен е што реге-звучите и реге-ритамот станаа секојдневие во музиката.

А тој, Боб Марли, израсна во светски симбол на мирот, љубовта и мирната револуција. И

навистина, колку и да бараме низ историјата на музиката, популарна или сериозна, невозможно е да се пронајде личност каква што е Боб Марли, чиешто дело и живот се спое-ни во единствена порака силно издигната над тривијалноста на потрошувачкиот хедонизам. Тој до последниот свој здив се бореше за својата уметничка и музичка визија, но истовремено неуморно се залагаше за остварување на човековите права на потчинетите и сиромашните. Тој никогаш не го избираше полесниот пат. Затоа на својот краток, но бурен и живописен пат стана и остана вечен симбол на движењето за човекови права и залагање за светски мир. Најмоќни пораки испраќаше преку своите песни. Најславниот син на Јамајка сакаше пораките за љубов, единство и еднакви права за сите, вткаени во неговите песни, да допрат до целиот свет. Така во песната „Една е љубовта“ ни порачуваше: „Љубовта е една! А што е со срцето? Едно е и срцето! Па, што ќе правиме тогаш? Да се собереме и здружиме и да ни биде добро..... И веќе се чувствувам подобра. Ајде да се собереме луѓе на добрата волја! Засекогаш заедно, ќе бидеме со добра волја“. Кога пак сакаше да ги поддржи и мотивира слабите, онеправданите и угнетуваните, им пееше: „Стани, живеј, бори се, не потклекнувај. Одиме сега сите заедно! Стани, живеј, бори се, не потклекнувај!....“. Можеби најјаки пораки испрати до широките народни маси кога пееше против војната. Тој пееше дека сè додека филозофијата што една раса ја одржува супериорна, а друга инфериорна не биде конечно и засекогаш дискредитирана и отфрлена, секогаш ќе имаме војна. Тој велеше дека имаме војна на истокот, војна на северот, војна на западот и војна на југот. И само вести за војната. Во себе го носеше товарот на пророчството и затоа велеше дека сè додека африканскиот континент не доживее мир, Африканците ќе се борат за него. Истакнуваше дека тоа е неопходно и имаше визија дека тоа ќе се оствари. Беше убеден

Музиката му дава душа на универзумот, крилја на умот, лет на имажинацијата и шарм во животот за сè.
- Платон

Музиката е најстариот ентитет. Опсегот на музиката е огромен и неограничен. Што ви значи музиката? Што би биле вие без неа?
- Дјук Елингтон

во конечната победа на доброто против злото. Такви беа неговите најсилни музички пораки кои прераснаа во филозофија која се залагаше за ненасилно преуредување на состојбите во светот, мирна, тивка, ненасилна револуција. Инаку, тој беше и многу скромен човек. Кога го прашуваа за неговиот живот и за животниот стил што го практикува, тој едноставно одговараше: „Во училиштето учителот велеше дека кој знае да пишува, тој пишува, кој пак знае да пее, тој пее. Така, јас пеам“. Повеќе од сигурно е дека Боб Марли, неговите песни и неговата поетика ја обележаа историјата на музиката. Списанието „Тајм“ го прогласи албумот „Егзодус“ за најдобар албум на 20 век. „Би-Би-Си“, пак, песната „One Love“ ја избра за песна на милениумот. Според списанието „Ролинг стоун“, на листата 100 најзначајни уметници, Боб Марли е вреднуван на единаесеттото место, а поезијата на овој музичар е вреднувана на третото место, веднаш по легендите Боб Дилан и Џон Ленон. Обожаваната бренд-икона Боб Марли, дефинитивно, беше во право кога во стил на пророк предвиде дека неговата музика ќе биде вечна. Денес, регето живее во секој од нас. ■

МОЈОТ ЖИВОТ Е ВО МАКЕДОНИЈА

Марк Морел е Французин, кој веќе три години е со постојан престој во Македонија, иако, како што открива за „Република“, со земјата првпат се запознал во 1970 година. Марк живеел во повеќе земји во светот. Тој е хидролошки истражувач, кој работните обврски од Франција го довеле во Охрид, преку неговата мисија за здрава животна средина. Работејќи на еден проект што опфаќа земји од Балканот, ја запознава и својата сопруга Оливија со која живее во Скопје. За македонскиот народ вели дека е многу љубезен и секогаш подготвен да помогне. Му се допаѓа веселоста и спокојниот живот, кој го имаат луѓето овде. Го сака Охрид и смета дека е природно богатство што треба да се негува. За тоа како ги поминува новогодишните празници, Марк открива дека Божик е празник што секогаш треба да се прославува со најблиските

Пишува | Кристијана Николова Кузмановски

■ Кога првпат дојдовте во Македонија?

МОРЕЛ: Во 1970 година дојдов за првпат во Македонија, преминувајќи преку Југославија, по патувањето во Турција и во Грција. Но во 2002 година, работејќи во Франција како хидролошки истражувач на Институтот за истражување и развој (ИРД), доаѓав повеќе пати. Тогаш почнав и координирав европски проект на Балканот за водните ресурси, климатските промени и за прашања поврзани со животната средина, во кој Македонија беше партнерска земја.

Решив да ја организирам првата конференција за Информациониот систем на балканските земји за набљудување и за информирање за водата (БАЛВО-ИС) во Охрид во 2004 година.

Оваа конференција имаше голем успех. Поради тоа до 2012 година организиравме уште четири други конференции со силна поддршка од македонските институции. Особено од хидрометеоролошките служби на Македонија. Во исто време ја запознав мојата идна сопруга, која беше метеоролог. Тоа е главната причина што живеам во Скопје.

■ Доаѓате од земја со различна култура и традиција од Македонија. Како успеавте да се приспособите на животот овде?

МОРЕЛ: Јас сум роден во Алжир, каде што ги поминав моите први 12 години пред осамостојувањето. По студиите во Франција, живеам и работам во странство 30 години, во Аф-

рика, околу Медитеранот и во француските прекуморски департмани. Благодарение на овие претходните искуства и со големото гостопримство на Македонците, немав некои тешкотии да се приспособам. Сепак, јас апсолутно морам да го подобрам мојот македонски јазик, бидејќи е блиску до нула! Ја сакам Македонија и една од моите активности е да фотографирам пејзажи и стара архитектура. Пред неколку години јас го направив првиот франкофонски интернет-портал во Македонија. Моите фотографии, мапи и многу стари документи преземени од „Националната библиотека на Франција“ за историјата на Македонија се наоѓаат таму.

■ Кое е Вашето мислење за македонскиот народ?

МОРЕЛ: Ги ценам многу љубезноста, топлината и веселоста на Македонците. Луѓето од оваа земја многу ги почитуваат странците, поради што го користам мојот статус како француски државјанин. Како и повеќето луѓе овде, со моите македонски пријатели многу често имаме пријателски средби, заедно уживаме во македонската музика, уметноста воопшто, патувања, како и во други активности, кои

ги правиме заедно колку што е можно повеќе.

■ Дали Македонецот знае да подаде рака, да помогне кога е потребно?

МОРЕЛ: Штом се воспостави личен контакт со луѓето овде, сите се подготвени да помогнат и да те поканат на пријатна дружба. Сите мои пријатели од Франција се пријатно изненадени од тоа колку спонтано се здобиваат пријателства во Македонија. Ако, пак, погледнеме и некоја друга страна од животот овде, јас жалам за неколку работи. На пример, македонските возачи се малку образовани. Кога ќе го стартуваш својот автомобил тоа е како да им објавуваш војна на возачите. Примиријето почнува само кога ќе пристигнете во вашата гаража. И уште поважно, македонските институции и граѓаните мора да направат напор за зачувување на природата и на животната средина од отпадоци, кои можат да се најдат насекаде во Македонија, посебно во реките.

■ Што мислите, кое е најубавото место, кое секој странец што ќе дојде во Македонија треба да го посети?

МОРЕЛ: Во текот на летото сакам да престојувам во Охрид или, поточно кажано, во еден прекрасен камп каде што запознав и сега имам многу добри пријатели. Како хидролог и морнар, знам многу реки, езера и мориња, но, искрено, ниедно не е како Охридско Езеро, со толку убава, транспарентна, чиста и слатка вода. Охрид е најбогатата туристичка атракција и поради тоа сметам дека мора да се зачува како природен екосистем, фантастичен е!

■ Дали ја сакате македонската традиционална кујна?

МОРЕЛ: Како човек што доаѓа од Алжир, кој, исто така, беше под отоманско влијание, многу ја ценам македонската кујна, која покрај уникатноста во некои рецепти има и медитеранско и турско влијание.

■ Ја дочекавме новата 2017 година. Кое е Вашето мислење за

прославите што се организираат овде?

МОРЕЛ: Мене, всушност, ми се допаѓаат музичките шоуа и забавите, но за дочекот на Нова година или Божик јас преферирам да бидам со пријателите во поинтимна атмосфера.

■ Споменавте дека сте живееле во многу држави во светот, кое место Ви остави најголем впечаток за време на Божик?

МОРЕЛ: Во текот на последните години пред да дојдам во Македонија живеам на Карибите (Мартиник), каде што прославата на Божик е многу важен момент од јавниот живот. Неколку недели пред 25 декември организиравме средби со пријатели, имаме неколку прекрасни часа пеење традиционални христијански песни. Многу убави и среќни моменти...

■ Ви недостига ли родната земја?

МОРЕЛ: Не, навистина. Се разбира, јас би сакал почесто да ги гледам моето семејство и моите пријатели што живеат во Франција. Но, за среќа, тие многу ја сакаат Македонија и доаѓаат многу често. И преку интернет, исто така, е многу лесно да се биде во контакт со нив.

■ Кои се Вашите планови, останувате ли да живеете во Македонија?

Мојот живот е во Македонија и јас апсолутно не сакам да заминувам од оваа земја. Како странец не би сакал да навлегувам во политичките, економските и во социјалните прашања. Сепак, како истражувач вклучен во еколошки теми, би сакал да видам дека во Македонија постои поголема грижа за животната средина. ■

ТРЕНД - ПЛЕТЕНОТО ЌЕ ВЕ СТОПЛИ ВОЗИМА

АТРАКТИВНО, ТОПЛО И СЕКОГАШ Е ВО МОДА

Плетените работи повторно го пронајдоа патот до високата мода. Оваа сезона не мора да ја жртвувате убавината за топлина

Модерно, апстрактно и грее! Плетените работи повторно го пронајдоа својот пат кон високата мода. Оваа сезона не мора да жртвувате убавината за топлина.

Водечките светски дизајнери оваа сезона им го враќаат сјајот на плетените работи – големи, дебели плетени џемпери, волнени капи и ракавици, шалови и грејачи за раце и за нозе.

Но, дизајнерите отидоа чекор напред и предложија огромни шалови обвиткани околу вратот, скијачки џемпери во секојдневното облекување, пончо кое личи на планинско ќебе. Креативно и, пред сè, топло. „Шанел“ покажа дека грејачите за раце може да се носат и околу врат, како шал – уште еден слој заштита од студенилото.

Волнени чорапи на сандали? Тоа е одличен начин омилените летни чевли да ги носите и кога температурата е под нулата.

Порано волнените ракавици најчесто беа исти со капата и со шалот. Денес веќе не е така. Внимателно одбраните ракавици ќе направат да изгледаат модерно, но и ќе ја зачуваат вашата кожата од пукање.

Кожените ракавици не се нешто ново на модната сцена. Но, тоа не значи дека се помалку модерни. Не само што штитат од студ, туку навистина изгледаат убаво. Комбинациите со кои можете да ги носите се неограничени.

Ракавиците без прсти се за девојките што сакаат да изгледаат како рок-свезди. Не можете да ги комбинирате со елегантни фустани, но затоа одлично стојат со џинс.

Изборот на грејачи за раце е голем. Од нежни, везени со циркони, па сè до памучни и оние од мека волна. Навистина се интересен додаток кој може да ви послужи во повеќе ситуации.

Модните дизајнери на последните ревији ги прогласија џемперите како парче облека што мора да се поседува оваа зима. Модерен и урбан изглед ќе постигнете ако на долгиот џемпер му додадете колан од истиот материјал што воедно ќе ја издолжи вашата фигура. Модерни се шарени дезени со зимски мотиви, најчесто снегулки, како и ретродезени. До колена долгите и широки џемпери најдобро се комбинираат со тесни панталони или со тесни здолништа и високи чизми. ■

КАЈ И ДА СИ ЗА БАДНИК И ЗА БОЖИК ДОМА ДА СИ

Старата изрека вели: кај и да си за Бадник и за Божик дома да си. Водени од ова, за празничните денови што следуваат одберете патување на некои од нашите планини и градови. Ќе уживате во природна убавина, снег, вкусови на традицијата, ќе патувате, но, сепак, ќе сте дома

ПОПОВА ШАПКА

Сезоната на празници во главни-Шар Планина или скратено Шара е една од најголемите и највисоки планински масиви во Македонија. На планината позната како Горски Очи можете да најдете околу 30 планински езера.

Исто така, Шар Планина изгледа како огромно море од трева и е најголемата компактна област покриена со пасишта во Европа. Скијачкиот центар Попова Шапка се наоѓа на Шар Планина, на надморска височина од 1.650 метри и привлекува голем број туристи за време на зимската сезона, што се должи на фактот дека таа е еден од најпознатите скијачки и рекреативни центри во Македонија. Прекрасните пејзажи, височината на планината и климата, како и изобилството снег, ја збогатува убавината на овој центар за

спорт и за рекреација. Доколку се решите божикните празници да ги поминете токму овде агенските понуди се сместувања во хотел, локација ски-центар Попова Шапка. Нудат стандардни соби, двокреветни, трокреветни и четворокреветни. ТВ-сала, бар, ресторан, затворен базен, сала за билијард и за пинг-понг, сервис за изнајмување ски-опрема... Секоја соба има своја бања, балкон. За престој од пет дена во период од 1 јануари до триесет и први цените се од 26 евра до 49 евра по лице, во зависност од тоа во каков тип соба сакате да бидете сместени и каков пакет-аранжман ќе одберете. Важно е да знаете и дека постојат и приватни сместувања во вили каде што цените се од сто до сто и педесет евра за изнајмување простор за цела фамилија или друштво.

ПЕЛИСТЕР

На планината Баба на 2.601м надморска височина се наоѓа третиот по височина врв во Македонија – Пелистер. Пелистер е мал скијачки ресорт, со само два ски-лифта, но има импресивна вертикална патека за скијање од 1.172 м. Пелистер има вкупно две скијачки патеки. Одличен е за сноуборд, како и за напредни скијачи. Пелистер е најстариот и втор по големина национален парк во Македонија, по Маврово. Националниот парк е познат по двете глацијални езера, Пелистерски Очи. Националниот парк се карактеризира со многу природни феномени, со невообичаени структурни белези, специфична геолошка конструкција, несекојдневна планинска вегетација, поволни хидрографски услови, како и со специфични климатски услови, кои придонесуваат за комплетирање на ова природно богатство. Посебна убавина на овој предел му даваат и дивите животни. За туристите посебно е интересна туристичко-рекреативната зона, чишто пространства спаѓаат во втора категорија природни вредности со посебни природни карактеристики и убавини, што може да се користат за одмори и за рекреација. Тука спаѓа зоната - Голема Ливада и зоната Нижо Поле. Двете езера го прават Пелистер уште повеличествен и туристички попривлечен. Доколку сакате да уживате во оваа природна убавина за време на божикните празници, убаво е да знаете дека хотелските понуди преку агенција во периодот од први јануари до дваесет и осми февруари по лице во соба се по цена од 26 евра, петдневно сместување, додека во апартман сместувањето ќе ве чини 27 евра, секако, за деца се нудат и попусти.

МАВРОВО

Национален парк во западна Македонија, кој зафаќа простор од 73.088 хектари и е најголем меѓу трите национални паркови во Македонија. Како национален парк е прогласен во 1949 година. Во границите на паркот се опфатени планините Кораб, Дешат, југозападните разграноци на Шар Планина, поголем дел од Бистра и северните делови на Крчин. Средишниот дел на националниот парк го зафаќаат долината и сливот на

реката Радика. Во рамки на националниот парк е и Мавровско Езеро, кое е вештачко езеро.

За авантуристите има ски-патеки за сите нивоа од почетници до професионалци. До ски-терените се стигнува со два ски-лифта, како и со неколку жичници. Околу националниот парк има повеќе хотели во кои туристите можат да направат избор за сместување, исто така, во

оваа област е познато дека се изнајмуваат планински вили, кои оставаат убав белег на планинскиот туризам. Од шести јануари, па сè до април, цените за престој во хотел почнуваат од 65 евра за петдневен престој, сместување за дете од 4 до 12 години е 22 евра. За дете помало од четири години не се наплаќа. Висината на цените зависи од хотел до хотел и услугата што ќе ја одбере туристот за сместување во хотелот.

БЕРОВО

Малешевијата ја нарекуваат мала Швајцарија. Питома и мирна и исто толку и дарежлива, таа сè уште е неоткриен дел од природата. Берово е мевлем за очите и рај за душата, недопрена природа што само чека да биде искористена. Општина Берово е сместена во источниот дел на република Македонија, на површина од 595 км. Богатство од букови, борови, дабови шуми го одредило и нејзиното име Малеш - планина. Општинскиот центар Берово и селските населби се сместени на периферијата на Малешевската Котлина. Климата се карактеризира како умереноконтинентална, со одредени карактеристики на планинска клима. Во Берово се влегува и излегува по два регионални патни правци, преку Кочани и Виница, што сега продолжува кон градскиот премин Клепало и преку Пехчево и Делчево кон Струмица. Ако сакате божикните празници да ги поминете во овој крај треба да знаете дека понудите се, навистина, достапни за сечиј џеб. Изнајмувањето кука во која би се сместиле три фамилии или друштво за пет дена чини сто и педесет евра. Од домаќините имате обезбедено чист и топол дом. Храната во градот, исто така, има пониски цени од тие во Скопје. Гостопримството во рестораните е на завидно ниво, здрави домашно произведени намирници и препознатливиот вкус на малешевско сирење и компир. Хотелските сместувања во овој крај во двокреветна соба се дваесет евра по лице за петдневно сместување или дваесет и пет евра во студио.

ПЛАЧКОВИЦА

Плачковица е средно висока планина во источниот дел на Република Македонија. Највисока точка е врвот Лисец, 1.754 м. Планината се издига меѓу Радовиш и Струмичко-Радовишката Котлина на југ и Кочанската Котлина на север, во правец северозапад-југоисток. Таа изобилува со чист воздух и со три прекрасни кањони: Камник, Козјак и Зрновка во кои се наоѓаат прекрасни природни убавини како реки, водопади, преслапи, високи карпи...

За многумина кањонот Камник со својата убавина претставува Колорадо во мало. До сите кањони е обезбедена потребна инфраструктура за непречено движење (маркации, рекламни паноа, патокази, сајли и место за одмор).

Од многуте убавини што ги нуди планината Плачковица се и пештерите, кои ги има повеќе, од кои пет се испитани и достапни за посетители. Најголема од нив е Големата Пештера, со испитана должина од 600 метри. Изнајмување вила или сместување во планинарски дом е една од можностите што ви се на дофат за да направите свој избор. Исто така, на планината се наоѓа и хотел во кој сместувањето за лице по ден е околу триесет евра. ■

ДЕНОВИ НА СНЕГ, РАДОСТ ЗА ЦЕЛОТО СЕМЕЈСТВО

Подготви | Бојан Момировски

Во екот на зимската сезона, училишниот распуст и споените празнични денови идеална забава и рекреација за целото семејство е ден, викенд и зимување на планина со изобилство од снег.

Снегот го сакаат сите, и стари и млади, и секогаш знаат добро да се забавуваат. Покрај многу спортови што се практикуваат на снег, понекогаш е убаво само

едно пешачење по белите падини на планините или рекреативно санчање, скијање или само уживање во природата. Во периодот на новогодишните и на божиќните празници во Република Македонија има неколку денови слободни за одмор и ако некои не се во можност да отидат на

повеќедневни зимски одмори, еден ден или викенд може многу да смени.

Во нашата држава, која е богата со многу планински масиви, има голем број зимски туристички центри, речиси од секој град за кратко време може да се стигне на некоја планина и да се ужива во снежната белина. На снегот, сепак, најмногу му се ра-

дуваат најмладите. Нивниот безгрижен живот не е оптоварен со секојдневните проблеми предизвикани од снегот во урбаните средини или планинските премини. Секоја падната снегулка предизвикува радост и среќа. Правењето снешко и санчањето се приоритетите за нив во зимските денови. Семејните дружења се вистинско задоволство за сите. Сепак, снегот си носи и одредени обврски. Топлата облека секогаш е приоритет, а шалот, капата и, посебно, ракавиците се составен дел.

Покрај облеката и зимската опрема, задолжително е носење и зимски обувки, кои не пропуштаат вода, доволно се високи и не дозволуваат навлегување снег. Покрај топлатата облека и комплетна опрема, препорачливо е со себе да се носат и топли напитки, а тоа најчесто треба да е чај или кафе.

Распустот на учениците е во полн ек и ќе трае до средината на јануари. Тоа е идеален период за посета на некои зимски центри во нашата држава, но и во соседството. Туристичките агенции се полни со богати аранжмани со достапни цени за целото семејство. На планините веќе има снег, а од следната недела се очекува да падне и во градовите, а тоа е предност за секојдневно уживање во снегот и во снежната убавина. Дишењето чист воздух и бегството од секојдневието и од градскиот метеж се дополнителни придобивки. ■

ШВЕДСКА ИМА ПРЕДНОСТ, НО НИЕ ЌЕ ЈА НАЈДЕМЕ НЕЈЗИНАТА СЛАБОСТ

Разговараше | Горан Зивчевски
Фоџо | Александар Ивановски

« На наша среќа, во последната секунда успеавте да обезбедите бараж за Светското првенство на натпреварот против Исланд. Се надевавте ли на таков развој со оглед на тоа што бржавте негатива од седум гола и какво беше чувството во последните моменти да се дојде до посакуваниот резултат?

СИМЕВСКИ: Одиравме три фантастични натпревари, без разлика на поразот од Австрија. Дури и од него извлековме поука која ни даде мотивација за последниот меч со Исланд. Би сакал да спомнам дека со овие девојки работам околу 4-5 години и ги познавам од младинските категории. Со истите ракометарки како младинки успеавме да се пласираме на Европското првенство во Валенсија во 2015 година, што ни даде верба и ни покажа дека можеме.

За Исланд може да се каже дека никој не веруваше, но кога излегуваш на терен, мора да постои надеж. Пред натпреварот успеавме за кратко време да ги мотивираме ракометарките, практично за една ноќ. Тие ги прифатија советите, меѓу себе имаа состаноци и договори што вродија со плод и се реализираа на теренот.

Успеавме да ја оствариме првичната цел, да стигнеме до баражот, а сега треба да останеме смирани, да работиме и да размислуваме за двомечот со Шведска.

« Колку беше важно за самовербата на девојките да се дојде до еден успех по подолго време?

СИМЕВСКИ: Ние еден период од 3-4 години не оствариме некој позначаен резултат, па ова ни беше дополнителна мотивација. Медиумите пишуваа

колку време сме без победа, и тоа прави навистина голем притисок. Некои од девојките сега созреваат како играчи и веќе треба да го даваат максимумот, а токму тој притисок на некој начин прави една селекција кај нив. Кој ќе го издржи, тој може да биде добар ракометар, кој ќе пружи добри партии и кога е тешко. Во натпреварите во кои има голем притисок се издвојуваат оние што го поседуваат она што треба да го имаат професионалните играчи.

« Пред вас е репрезентацијата на Шведска, која ќе мора да ја поразите налето за конечен пласман на СП во Германија. Иако има уште време до тогаш, како ги проценувате шансите за Македонија во тој двомеч?

СИМЕВСКИ: Само што се извлече Шведска, првиот впечаток е дека се Скандинавци,

Македонската женска ракометна репрезентација успеа да стигне до баражот за Светското првенство, и тоа, ни помалку ни повеќе, со гол во последната секунда. По успешните квалификации се закитија и со награда за најдобра женска национална селекција за 2016 година, која им ја додели Агенцијата за млади и спорт. Последна пречка за настап на следното Светско првенство е силната Шведска, а за квалификацискиот циклус, шансите и подготовките за двомечот со Шведска, како и за состојбите во домашниот женски ракомет „Република“ разговараше со селекторот Симе Симевски

силен натпреварувачки менталитет, искусна репрезентација која учествува на сите големи натпреварувања. Имаат големо искуство, учествуваат на многу подготвителни турнири, каде што ние во изминатиов период изостанувавме. Морам да нагласам дека и федерацијата ни е од особена помош и ни обезбедува одлични услови за работа и го фаќаме приклучокот.

Мора да бидеме реални и да ѝ дадеме предност на Шведска во секој сегмент, меѓутоа топка е, не знаеме што може да се случи. Ние максимално ќе си го одработиме своето, од анализа на натпревари, до подготовките кои ќе бидат сериозни како и досега. Ќе влеземе во двомечот максимално мотивирани, а и тие имаат свои слабости кои ќе треба да ги откриеме и таму да напаѓаме.

« Ракометната репрезентација беше прогласена за најдобар женски национален тим за 2016 година. На што се должи признание и кон што беше насочен фокусот минатата година?

СИМЕВСКИ: Наградата што ја добивме се должи на работата 5-6 години наназад. Овие девојки прифаќаат одреден систем на работа, а ние се држиме до него и само додаваме нови елементи кои во иднина ќе ги направат уште подобри и ќе ја красат нашата репрезентација. Во зависност од повеќе фактори, заедно со стручниот штаб и федерацијата донесуваме одлуки на кој начин да се работи.

Наградата навистина ни значи и е мотивација плус и за девојките и за сите нас, и со една скромност и смиреност треба да продолжиме да работиме како и досега.

« Неколку македонски ракометарки успешно настапуваат во европските лиги, но не се одзвaa на повиците од репрезентацијата. Кои се причините и дали има преговори за враќање на некои од нив?

СИМЕВСКИ: Списокот на репрезентацијата секогаш е отворен и јас често го повторувам тоа. Тука нема стари и млади, само добри и лоши играчи. Сите што во моментот се во својот зенит и го даваат својот максимум секогаш се повикани и добре дојдени, но не се одзиваат сите. Причини има повеќе за тоа и не би сакал да ги коментирам. Мислам дека во иднина некои од тие недо-разбирања ќе ги надминеме и морам да спомнам дека е вметната во овој циклус како спортски директор Силвана Карбеска, која, исто така, ќе има цел да комуницира со ракометарките. Ниту една нема да биде отпишана затоа што сите ѝ се потребни на Македонија.

« Со исклучок на неколкуте интернационалки, повеќето од репрезентативките се млади ракометарки од домашното првенство. Според Вас, каква е иднината на овој состав?

СИМЕВСКИ: Нашата женска лига, за жал, последните две години е навистина слаба и ние токму поради тоа разговаравме и ги советувавме некои од ракометарките да преминат во посилен клуб за да го подигнат нивото на игра. Дали е Романија, Норвешка или Унгарија, тие имаат посилни лиги и таму ќе се натпреваруваат со многу посилни противници. Ги прифатија советите и кај добар дел од нив се гледа напредок. Тие, пак, што се во домашното првенство, исто така, напредуваат, но им фалат натпревари во домашното првенство.

« Во ситуација кога машката домашна лига последните две-три години оди во нагорна линија, кое е вашето мислење за состојбите во женското ракометно првенство?

СИМЕВСКИ: Женскиот спорт воопшто во Македонија е на незавидно ниво. Со години заостануваме и во други спортови, немаме атлетика, гимнастика, кои се база на спортот. На тоа треба да се работи и во основно и во средно училиште, што потоа се рефлектира во клубовите. Кога ќе дојде време да ги собираме плодовите, ние немаме што да собереме. Осумдесет проценти од децата не се занимаваат многу активно со спорт и потоа им недостига основа. Затоа треба да се работи на тој план уште од основните училишта и да се оди со зацртани програми кои ќе ги развиваат од мали нозе.

Ракометни школи има доволен број, меѓутоа и тие треба да имаат вистински пристап и да даваат знаење. Треба и на оние ракометни работници кои дале многу во Македонија да им се дадат услови за работа, а тие во иднина би можеле да го подигнат женскиот ракомет и да го вратат на нивото на кое бил. ■

Наградата што ја добивме се должи на работата 5-6 години наназад. Овие девојки прифаќаат одреден систем на работа, а ние се држиме до него и само додаваме нови елементи кои во иднина ќе ги направат уште подобри

ВРЕМЕПЛОВ

- **6 јануари 1392 година**
Скопје потпаднало под османлиска власт и станало седиште на новоформиранитот санџак. Скопскиот санџак била прва организирана османлиска провинција на територијата на земјите од некогашна Југославија и база за навлегување кон север и кон запад.
- **7 јануари 1916 година**
Јордан Орце Николов е роден во Скопје. Бил еден од организаторите и раководителите на работничкото движење во Македонија и член на Покраинскиот комитет на КПЈ за Македонија. Потекнува од работничко семејство. Го изучил кројачкиот занает и станал активист на Синдикатот на УРС. Во 1935 година станува член на КПЈ. Го отслужува воениот рок во 1937 - 1938 година во Загреб. По враќањето од војска повторно се вклучува во активностите Синдикатот на УРС и заедно со Цветан Димов ја предводи подружницата на шивачките работници. Орце Николов загинава при заседа на бугарскиот окупатор на планината Кукавица, кај селото Туба, во близина на Владичин Хан, Србија.
- **8 јануари 1991 година**
Во Скопје е конституирано првото повеќепартиско Собрание на СР Македонија. За прв претседател беше избран Стојан Андов, пратеник на Сојузот на реформските сили.
- **10 јануари 1897 година**
Методија Шаторов – Шарло, македонски комунист и национален деец, роден е во Прилеп, а загинал под неразјаснети околности на 4 септември 1944 година во Пазарџик, Бугарија. Како една од водечките личности на ВМРО (Обединета), а потоа и како водач на комунистичкото движење во Македонија, Шарло се залагал за самостојна и обединета држава на македонскиот народ. Покрај тоа, во архивите на некогашната Коминтерна се откриени документи според кои Методија Шаторов постојано се изјаснувал како Македонец. Тој се смета за еден од најзаслужните за тоа што Коминтерната и Бугарската комунистичка партија го признале постоенето на македонскиот народ.

БОЖИКЕН ПОЗДРАВ	Х	ЧУВАР НА ХРАМ ВО ДРЕВНА СПАРТА	ВИД МИНЕРАЛ	ГОЛО, БЕЗ ЛИСЈА	ПОКРАЈ-НА ВО МЕКСИКО КОЛАНИ	С	ЕКСПЛОЗИВНИ НАПРАВИ	АЦО ЈОВАНОВСКИ	БОЖИКЕН ПОЗДРАВ
ПРАЖИТЕЛ НА РЕЦИЈА НА АЛПИТЕ									
МИТСКА КЕРКА НА АГАМЕ-НОН И КЛИ-ТЕМНЕСТРА									
ТРЕТИОТ ИЗРАЕЛ-СКИ КРАЛ								ВОЛУМЕН	
ВОЗБУДЛИВИ АКЦИОНИ ФИЛМОВИ								ИСТОК ЖИТЕЛИ НА ПАРИЗ	
ОБЕМ		ДИПЛАМАРАТ ЗА СНИМАЊЕ					ПОСТСКРИПТУМ	ЕДЕН СПОРТ	
СКОПЈЕ			НИКЕЛ	ЕДЕН ОПШТЕСТВЕН ПОРЕДОК		ЕТАЖ	ТЕНИСЕРОТ ВИ-ЛАНДЕР		
КУСО ПАЛТО					ШКОТСКИ ТЕНИСЕР ЕНДИ	СТРУМИЦА			
АРТИСТКАТА САМС			ВИД БОЕН ОТРОВ	ТУРСКИ ФУДБАЛЕР МЕСУТ					
НОВИНАРСКИ ИЗВЕШТАЈ									
ВИД ЖИТНО РАСТЕНИЕ					БОЈ СТАВА	АРТИСТОТ КИЛМЕР			
ТРЕТИОТ ПАДЕЖ ВО ГРАМАТИКАТА						ПОКАЗНО ЗБОРЧЕ	ФИНСКИ ПИСАТЕЛ ЕИНО		
ИМАГИНАРЕН БРОЈ		БРАВО (ТУР.) ЗАКУСКА					ИРИДИКУМ	ВИД ЛИСТОПАДНО ДРВО	
ГОЛЕМ ХРИСТИЈАНСКИ ПРАЗНИК, РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО		УЛИЦА ПОСМРТНО ЛЕГЛО		ОСНОВНА ХРАНА	МУСЛИМАНСКО СВЕТИЛИШТЕ			КИСЛОРОД ПРИСТАНИШТЕ ВО АЛЖИР	
Б					ЈУДЕЈСКИ ЦАР	ТАО-ИСТИЧКИ ПРИНЦИП			
УМЕТНИЦИ КОИ ГРАФИЧКИ ОБЛИКУВААТ ПРЕДМЕТИ									
ПОВТОРНО ВРАЌАЊЕ ВО ЖИВОТ									АВСТРИЈА
МУСЛИМАНСКО МАШКО ИМЕ (РАХМАН)						СЛИКАРКАТА ТЕМКОВА			

РЕШЕНИЕ: РЕТОРИКА, ОРИЗ, СТАС, ДАТЕН, ЕНЕ, И, АЛАЛ, ИР, УЛ, ЛЕВ, О, БОЖИК, ИРОД, ДИЗАЈНЕРИ, АНАБИОЗ, РАМАК, АНА, РЕПОРТАЖ, ОРИЗ, СТАС, ДАТЕН, ЕНЕ, И, АЛАЛ, ИР, УЛ, ЛЕВ, О, БОЖИК, ИРОД, ДИЗАЈНЕРИ, АНАБИОЗ, РАМАК, АНА

ДВОГЛЕД

ЗАЕВ ПОБАРА ОДЛОЖУВАЊЕ НА НАРЕДНОТО РОЧИШТЕ ЗА „ПОТКУП“ ПОРАДИ НЕОДЛОЖНА СРЕДБА СО НЕЌАТ БЕРБЕРОТ

Зоран Заев повторно побара одложување на наредното рочиште за случајот „Поткуп“ бидејќи, како што рече, има неодложна средба со берберот Неџат.

■ Прибидејќи, нели, како што знаеме, Зоран Заев секогаш случајно, како што е, нели, зафатен кога има рочиште за „Поткуп“, Зоран реши дека Заев на наредното рочиште, исто така, според тоа што го знаеме, дека Заев ќе биде зафатен и затоа Зоран случајно договори средба со Неџат Берберот баш во ист термин со рочиштето за „Поткуп“... и тоа е, за жал, нема за може ни Зоран ни Заев да бидат на суд тогаш и мора да се одложи - изјави Заев.

■ Не ни знам кога е наредното рочиште за „Поткуп“, искрено, но прееска му се јавив на мојот бербер Неџат и го прашав: „Неџат, здраво, Зоран тука, значи Заев, лидерот на опозицијата е покрај телефонот“, на што Неџат ми рече: „Знам лидеру што го водеше процесот на опозицијата, повели заповедај“, при што јас, значи, Заев, му реков: „Неџат друже, кога имаш слободен термин за шишање“ и Неџат ми рече: „Еми друже Зоки слободен термин нареден имам баш кога што ќе ти е судењето за „Поткуп“, кога и да е“ - и

што може Заев тука да стори? - невинно се праша Заев.

■ Едноставно, значи, Неџат може да ме шиша во слободен термин, а самиот човек кажа дека ќе биде слободен само кога ќе имам рочиште за „Поткуп“. Плус, Неџат е шпански амбасадор во Македонија, односно се познава со братучед на портирот во шпанска амбасада, па фактички јас ќе имам средба со претставник на шпанската амбасада со кој ќе дискутираме за актуелните политички случувања во Македонија и поради тоа судот мора да ми го одобри барањето да се одложи наредното рочиште за „Поткуп“ по секоја цена“ - додава Заев.

Заев бил многу задоволен од доворот со Неџат, шпанскиот берберин бидејќи сега кога има сигурно алиби, нема да мора со сила да ги разболува адвокатите Медарски и Андреев или да им ги расипува автомобилите за да не може да стигнат на суд, па судот да го одложи „Поткуп“ по 127. пат. Овој пат повторно ќе се искористи лагата со странски дипломати, за наредниот ќе видиме. Или Андреев ќе е на службено патување во Турција по ново златно синџирче, или на Медарски ќе му се расипе авто-

мобил, заб или кисело млеко, па ќе мора да остане дома за да се обиде да го поправи.

Неофицијално, судот за кој Заев тврди дека е вмовски и дека нема за него правда на овој бели свет, повторно му го прифати одложувањето на рочиштето. „Кромиди запад“ дознаваат дека судијата му се јавил лично на Заев и му кажал дека нема потреба од брзање и дека ако е зафатен годинава или наредната, може да се видат во 2019 година или кога и да е слободен Заев.

■ Нема проблем, кога ќе можете тогаш дојдете на суд за да ви судиме за поткуп - изјавил судијата Кичме Витковски.

Барање за судско спроведување бараат други судии, кои сметаат дека со ваквото однесување Заев прави мајмуни од сите луѓе од правосудството, но нема да се спроведе и тоа е одлично, велат наши извори од странските амбасади, затоа што ако е стражарно приведен на судење бидејќи го избегнува судот со смешни изговори, тоа ќе е спречување на правдата и доказ за режимската тиранија, велат изворите од странските амбасади. ■

Кромиди Запад

*** Целта на „Двоглед“ е да се сврти вниманието на одредени појави во општеството. Секоја сличност со вистинските луѓе и институции е случајна.

КИШ СО СИНО СИРЕЊЕ

СОСТОЈКИ:

За лиснатото тесто ќе ни треба:

- 250 грама брашно
- 1 лажичка сол
- 110 грама путер
- 4-5 супени лажици ладна вода

За полнењето ќе ни треба:

- 5 големи јајца
- 200 милилитри млеко
- 100 грама сино сирење

Ќе ни треба и:

- Сол и црн пипер

ПОДГОТОВКА:

- Разликата меѓу добар и лош киш е најчесто во тестото. Почнуваме со брашното, па го додаваме ладниот путер во мали коцки и убаво ги мешаме со раце за да добиеме хомогена смеса. Попрскуваме со малку сол и го ставаме на работната маса.
- Додаваме четири-пет супени лажици ладна вода во средина и убаво го размесуваме тестото. Потоа го завиткуваме во пластична фолија и го ставаме во фрижидер 20 минути за да се олади.
- Го вадиме тестото од фрижидер и го оставаме на собна температура, па потоа го ставаме на набрашната работна површина и од него правиме круг доволно голем за да го ставиме в тава. Го ставаме тестото во тавата за тарт премачкана со масло и го притискаме на страните пред да го исечеме вишокот.
- Го покриваме тестото со фолија и врз него ставаме ориз. Се пече 20 минути на 160 степени.
- Додека тестото се пече, ја правиме смесата со која ќе го полниме кишот. Тоа е едноставен рецепт од пет големи јајца, 200 милилитри млеко и 100 грама дробено сино сирење. Убаво зачинуваме.
- Ја тргаме прекривката од тестото и ја полниме питата со смесата од јајца и од млеко.
- Го враќаме во рерна уште 30 минути на 160 степени.
- Го служиме, по можност, топол, само што ќе го извадиме од рерна.

Среќни празници!

Здравјето е пред сè

www.alkaloid.com.mk

#ВИСТИНСКОТЕМНО

WWW.ZLATENDAB.COM.MK